

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 21 czerwca 2023 r.

DZP.93.73.2020.TS

Decyzja Nr DZP-30/2023

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych², po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Rossmann Supermarkety Drogerijne Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (KRS: 0000048967), obejmującego okres lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Rossmann Supermarkety Drogerijne Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13 b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na Rossmann Supermarkety Drogerijne Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 211 333,44 złotych (słownie: jeden milion dwieście jednaście tysięcy trzysta trzydzieści trzy 44/100) płatną do budżetu państwa.

---

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 711 ze zm.), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

² Dz.U. z 2022 r. poz. 2414, dalej również: „Ustawa nowelizująca”.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów³ w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego⁴ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Rossmann Supermarkety Drogeryjne Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi kosztami niniejszego postępowania w wysokości 509,20 złotych (słownie: pięćset dziewięć 20/100),
2. zobowiązuje Rossmann Supermarkety Drogeryjne Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

---

³ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

⁴ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”

Spis treści

I. Przebieg postępowania	4
II. Interes publiczny.....	16
III. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	18
IV. Rossmann Supermarkety Drogerijne Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	19
V. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę	21
1. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe	21
2. Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem	23
3. Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne przed 1 stycznia 2020 r.....	23
4. Świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych lub wystawione zostały faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego	24
5. Pozycje zwielokrotnione	24
6. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie	24
7. Świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego	25
8. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych	27
9. Weryfikacja materiału dowodowego.....	30
10. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę lub spełnione przez nią po terminie	36
11. Zakwestionowane świadczenia pieniężne	39
12. Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 20 kwietnia 2023 r., w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 29 marca 2023 r.....	52
13. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.....	60
VI. Administracyjna kara pieniężna oraz przestanki odstąpienia od wymierzenia kary	63
1. Brak przestanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy	64
2. Brak przestanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy	64
3. Brak przestanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy	71
4. Rozpatrzenie stanowiska Strony w sprawie postawionego zarzutu	77
5. Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy.....	78
6. Brak przestanki obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy	80
VII. Koszty postępowania	81
VIII. Pouczenie	82
IX. Wykaz załączników do decyzji	84

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu, działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Rossmann Supermarkety Drogeryjne Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (dalej także: Rossmann SDP sp. z o.o.)
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa UOKiK analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Rossmann SDP sp. z o.o. w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z 16 grudnia 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Rossmann SDP sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, obejmujące okres lipiec, sierpień, wrzesień 2020 roku, tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.
- (4) Pismem z 18 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz na podstawie art. 13g Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Rossmann SDP sp. z o.o. do przekazania dokumentów i informacji dotyczących działalności Strony postępowania, w szczególności w zakresie dokonywanych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami, w których Strona była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a w tym:
  - a) oświadczenia o posiadanym statusie (mikro, mały, średni lub duży przedsiębiorca), w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu, wskazującego zasady

ustalania statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy i średniego przedsiębiorcy;

- b) dokumentacji opisującej w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, stosownie do treści art. 10 ustawy o rachunkowości⁵;
- c) informacji o zestawieniu kont, stosownie do treści art. 15 ustawy o rachunkowości, a także zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami, stosownie do treści art. 16 ustawy o rachunkowości;
- d) informacji o dokonywanych transakcjach handlowych, w których świadczenie pieniężne stało się wymagalne po 1 stycznia 2020 r., poprzez uzupełnienie tabeli w strukturze stanowiącej załącznik do wezwania (Tabela nr 1) według określonych kryteriów;
- e) plików JPK_VAT, w części dotyczącej ewidencji zakupów VAT, o których mowa w treści art. 193a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa⁶ za miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020 r., czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r., wrzesień 2020 r. w strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej;
- f) plików JPK_WB, zawierających wyciągi bankowe dotyczące każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, za okres od 1 stycznia 2020 r. do dnia wypełnienia Tabeli nr 1, w zakresie obciążeń rachunków bankowych, w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej;
- g) przekazania informacji, co do okoliczności opisanych w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, tj. okoliczności, w których Prezes UOKiK odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy:
  - wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub

---

⁵ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 217 ze zm.), dalej: „ustawa o rachunkowości”.

⁶ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 72 ze zm.), dalej: „Ordynacja podatkowa”.

mniej niż od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (ust. 6),

- nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nastąpiło na skutek działania siły wyższej (ust. 7),

lub może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy:

- zachodzą inne uzasadnione przypadki (ust. 8).

- (5) Pismem z 23 grudnia 2020 r. Strona postępowania przekazała pełnomocnictwo udzielone [informacja prawnie chroniona] do prowadzenia wszelkich spraw, w tym reprezentowania Rossmann Supermarkety Drogerijne Polska sp. z o.o. przed wszelkimi organami administracyjnymi i sądowymi wraz z prawem substytucji.
- (6) Pismem z 26 stycznia 2021 r. Strona postępowania złożyła wniosek o przedłużenie terminu na przekazanie informacji wskazanych w wezwaniu z 18 grudnia 2020 r. - do 14 lutego 2021 r.
- (7) Pismem z 3 lutego 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na przekazanie dokumentacji o 14 dni, tj. do 14 lutego 2021 r.
- (8) Pismem z 10 lutego 2021 r. Prezes Zarządu Rossmann SDP sp. z o.o. Pan Marek Maruszak, przedstawił stanowisko Strony postępowania prezentujące skalę działalności przedsiębiorstwa na polskim rynku oraz wskazujące pandemię covid-19 jako przyczynę wystąpienia opóźnień w płatnościach. Strona podniosła, że „[informacja prawnie chroniona]”. Strona wskazała również na problem z przekazaniem żądanych przez Prezesa UOKiK informacji o zawartych transakcjach handlowych w strukturze określonej w wezwaniu, w związku z brakiem możliwości bezpośredniego transferu dużych zbiorów danych z systemów księgowych. Strona zastrzegła możliwość popętnienia w związku z tym niezawinionych błędów i wyraziła gotowość do przesłania dodatkowych wyjaśnień lub uzupełnień w tym zakresie.
- (9) Pismem z 12 lutego 2021 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie, przekazując żądane dokumenty i informacje, tj. oświadczenie o posiadanym statusie dużego przedsiębiorcy, dokumentację opisującą w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, informację o zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z dostawcami, wymagane pliki JPK_VAT i JPK_WB. Strona postępowania przekazała również uzupełnioną Tabelę nr 1 w dwóch odrębnych plikach MS Excel: plik „7270019183_2021_02_10_1” zawierający informacje związane z wynajmowanymi nieruchomościami w celu prowadzenia działalności handlowej oraz plik

„7270019183_2021_02_10_2” zawierający informacje dotyczące pozostałych zdarzeń gospodarczych.

W treści pisma Strona poinformowała o umowie zawartej z [informacja prawnie chroniona] w zakresie [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z wyjaśnieniami „[informacja prawnie chroniona]”.

Strona postępowania wskazała ponadto, że wobec dwóch dostawców, tj. [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] płatności dokonywane są poprzez [informacja prawnie chroniona].

Strona opisała również mechanizm dokonywania potrąceń, zgodnie z którym „[informacja prawnie chroniona]”. Strona przekazała przykładową korespondencję e-mail z dostawcą [informacja prawnie chroniona] dotyczącą propozycji kompensaty. Strona wyjaśniła, że „[informacja prawnie chroniona] ”. Na potwierdzenie powyższego, Strona postępowania przedłożyła saldo rozrachunku kontrahenta [informacja prawnie chroniona], gdzie [informacja prawnie chroniona].

Strona wyjaśniła także, że *„system finansowo-księgowy w momencie przygotowywania paczek płatności na rzecz dostawców dokonuje zagregowania wartości zobowiązań za wiele faktur do jednego przelewu. Informacje o numerach faktur są wówczas przenoszone do pola tytuł przelewu. Systemy bankowe posiadają jednak techniczne ograniczenia długości tego pola. Skutkuje to usunięciem nadmiarowych opisów”*. Tym samym pliki JPK_WB nie zawierają pełnych informacji o rozliczanych świadczeniach pieniężnych, jednakże *„dostawca otrzymuje informację w oddzielnej korespondencji”*.

Strona przekazała dodatkowe wyjaśnienia w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w tabeli w pliku o nazwie „7270019183_2021_02_10_1” dotyczącej rozliczeń związanych z wynajmowanymi nieruchomościami. Wskazano, że w związku z wybuchem epidemii COVID-19 i spadkiem obrotów w sklepach mieszczących się w centrach handlowych, [informacja prawnie chroniona]. Strona poinformowała, że [informacja prawnie chroniona]. Wskazano, że znaczna część wynajmujących [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z przekazanymi wyjaśnieniami, [informacja prawnie chroniona].

Strona podniosła, że *„większość niespełnionych przez Spółkę lub spełnionych po terminie świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem dotyczyła [informacja prawnie chroniona] i nastąpiła na skutek działania siły wyższej w postaci pandemii COVID, co w ocenie Spółki spełnia warunki określone w art. 13v ust. 7 jak również ust. 8”*.

- (10) Pismem z 18 maja 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do wyjaśnienia charakteru zobowiązań, co do których powstała wątpliwość czy stanowią one wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, wyjaśnień dotyczących świadczeń pieniężnych spełnianych w ratach oraz świadczeń pieniężnych, dla których Strona wskazała jako sposób zapłaty „[informacja prawnie chroniona]”. Strona została również wezwana do przedłożenia plików JPK_KR za miesiące od września 2019 r. do października 2020 r.

Prezes UOKiK wezwał także Stronę postępowania do udzielenia wyjaśnień dotyczących świadczeń pieniężnych, dla których zidentyfikowano niezgodności pomiędzy kwotą brutto świadczenia pieniężnego wskazanego w Tabeli nr 1 a danymi zawartymi w plikach JPK_VAT, a także rozbieżności w datach zakupu, numerach dowodów zakupu oraz numerach identyfikacji podatkowej kontrahentów. Strona postępowania została również wezwana do potwierdzenia zgodności ze stanem faktycznym, umownych terminów zapłaty wskazanych w przekazanych tabelach.

Ponadto, Prezes Urzędu poinformował Stronę, że w zakresie opisanego przez Stronę [informacja prawnie chroniona], uzależnianie płatności za poszczególne dostawy towarów lub świadczone usługi od [informacja prawnie chroniona], nie jest wystarczającym warunkiem dla uznania, że w takich przypadkach nie doszło do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych.

- (11) Pismem z 29 czerwca 2021 r. Strona postępowania przekazała odpowiedź na wezwanie. Strona dokonała weryfikacji i wskazała świadczenia pieniężne stanowiące wynagrodzenie za dostawę towarów lub świadczenie usług w transakcjach handlowych oraz zobowiązania z innych tytułów, nieobjęte zakresem przedmiotowym niniejszego postępowania (np. noty odsetkowe, opłaty celne) oraz zobowiązania na rzecz podmiotów nieobjętych zakresem podmiotowym ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych i w konsekwencji niniejszym postępowaniem (np. fundacje, stowarzyszenia, przedsiębiorcy posiadający siedzibę w [informacja prawnie chroniona], osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej).

Strona postępowania przekazała wyjaśnienia, dotyczące braku identyfikacji poszczególnych świadczeń pieniężnych w ewidencji JPK VAT, zgodnie z którymi podmiot nie jest podatnikiem VAT lub świadczenie pieniężne podlega zwolnieniu zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług.

W odniesieniu do opisanego wcześniej przez Stronę postępowania mechanizmu dokonywania potrąceń Strona podniosła, że „[informacja prawnie chroniona]”.

Wobec świadczeń pieniężnych, dla których Strona wskazała jako sposób zapłaty „[informacja prawnie chroniona]”, Strona poinformowała, że „[informacja prawnie chroniona]”.

Strona wyjaśniła, że rozbieżności kwot wskazanych w przekazanych tabelach i w ewidencji JPK_VAT wynikają z różnic kursowych, kategorii towaru lub usługi niepodlegającej opodatkowaniu lub korekty błędnej stawki VAT.

W odniesieniu do wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 umownych terminów zapłaty, Strona wyjaśniła, że *„daty podane (...) w kolumnie „termin zapłaty wg umowy (data, format DD.MM.RRRR)” są datami wymagalności dla poszczególnych świadczeń uzgodnionymi między stronami. Spółka informuje dodatkowo, że „Termin zapłaty wg umowy (data, format DD.MM.RRRR)” mogą również uwzględniać ewentualne następcze przedłużenia terminów zapłaty (prolongaty, dodatkowe ustalenia między stronami w zakresie przedłużania terminu zapłaty poza pierwotną umowę) i w tym zakresie odzwierciedlać dodatkowe ustalenia”*.

- (12) Pismem z 8 lipca 2022 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do przekazania kopii porozumień zawartych z podmiotami wynajmującymi Rossmann SDP sp. z o.o. powierzchni handlowe, w zakresie [informacja prawnie chroniona]. Dodatkowo wezwano Stronę do przekazania faktur korygujących wystawionych w związku z [informacja prawnie chroniona].
- (13) Pismem z 2 sierpnia 2022 r. Strona postępowania wniosła o przedłużenie terminu przekazania odpowiedzi na wezwanie do 31 grudnia 2022 r. Wniosek uargumentowano obszernością przedmiotowego wezwania oraz trwającym sezonem urlopowym. Strona wskazała, że *„przedmiotem Wezwania jest około 800 lokalizacji (sklepów), obecnie praktycznie niemożliwe jest opisanie i wysłanie, w krótkim 14 dniowym terminie wyznaczonym przez Urząd, wszystkich żądanych aneksów do umów oraz porozumień zawartych z podmiotami wynajmującymi powierzchnie handlowe”*. Dodatkowo Strona postępowania przekazała „[informacja prawnie chroniona]” wskazując, że „[informacja prawnie chroniona]”.
- (14) Pismem z 12 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na udzielenie odpowiedzi do 30 września 2022 r.

- (15) Pismami z 6 września 2022 r. Prezes UOKiK wezwał: [informacja prawnie chroniona] do przekazania informacji o transakcjach handlowych zawartych z Rossmann SDP sp. z o.o. dotyczących świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie od 1 lipca 2020 r. do 30 września 2020 r. oraz dokumentów odnoszących się do tych transakcji, w tym potwierdzeń przelewów bankowych lub innych dokumentów świadczących o otrzymaniu zapłaty oraz kopii umów handlowych zawartych z Rossmann SDP sp. z o.o. Dodatkowo, każdy z przedsiębiorców został wezwany do przekazania kopii umowy zawartej z [informacja prawnie chroniona].
- (16) Wszyscy wezwani przedsiębiorcy za wyjątkiem [informacja prawnie chroniona] udzielili kompletnych odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK przekazując wymagane informacje i dokumenty. [informacja prawnie chroniona] odpowiedziała na wezwanie w postaci korespondencji e-mail przesłanej na adres poczty elektronicznej Urzędu przez osobę nieumocowaną do reprezentowania spółki, bez kompletu wymaganych dokumentów.
- (17) [informacja prawnie chroniona] złożyła wniosek o ograniczenie prawa wglądu do przekazanej dokumentacji.
- (18) Pismem z 26 września 2022 r. Prezes UOKiK wezwał [informacja prawnie chroniona] do uzupełnienia wniosku o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego.
- (19) Pismem z 29 września 2022 r. Rossmann SDP sp. z o.o. udzieliła odpowiedzi na wezwanie z 12 sierpnia 2022 r. przekazując wyjaśnienia oraz kopie aneksów do umów i porozumień zawartych [informacja prawnie chroniona], a także odpowiednie faktury korygujące.
- (20) Pismem z 6 października 2022 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał [informacja prawnie chroniona] do przekazania informacji i dokumentów objętych wezwaniem z 6 września 2022 r.
- (21) Pismem z 6 października 2022 r. Prezes UOKiK wezwał [informacja prawnie chroniona] do opisanie [informacja prawnie chroniona] oraz przekazania informacji o [informacja prawnie chroniona] świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w wezwaniu i przedłożenia dokumentów potwierdzających spełnienie tych świadczeń.
- (22) Pismami z 10 oraz 14 października 2022 r. [informacja prawnie chroniona] uzupełniła wniosek o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego.
- (23) Pismem z 19 października 2022 r. [informacja prawnie chroniona] udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK, przekazując informacje dotyczące świadczeń pieniężnych

wymagalnych w okresie objętym postępowaniem oraz kopię umowy zawartej z [informacja prawnie chroniona].

- (24) Postanowieniem z 26 października 2022 r. Prezes UOKiK ograniczył prawo wglądu do materiału dowodowego wobec Rossmann SDP sp. z o.o. na wniosek kontrahenta Strony postępowania - [informacja prawnie chroniona]
- (25) Pismami z 28 października 2022 r. Prezes UOKiK zwrócił się do kontrahentów Strony postępowania: [informacja prawnie chroniona] o udzielenie wyjaśnień, czy przekazane w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK dokumenty zawierają informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i ewentualne złożenie stosownego wniosku o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego wobec Rossmann SDP sp. z o.o. (wraz z wymaganymi załącznikami). Prezes UOKiK podkreślił przy tym, że w realiach niniejszej sprawy nie będą jednak stanowiły tajemnicy przedsiębiorstwa informacje znane Rossmann SDP sp. z o.o. jako stronie umów zawartych z ww. kontrahentami.
- (26) Pismem z 28 października 2022 r. [informacja prawnie chroniona] udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK przekazując niezbędne wyjaśnienia i wymagane dokumenty.
- (27) [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] poinformowały, że przekazane w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu dokumenty nie zawierają informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa wobec Rossmann SDP sp. z o.o.
- (28) [informacja prawnie chroniona] przedłożyła kopię pisma z 9 listopada 2022 r., zawierającego informację, że dokumentacja przekazana w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.
- (29) Pismem z 15 listopada 2022 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do przekazania dokumentów potwierdzających spełnienie wskazanych w wezwaniu świadczeń pieniężnych, przekazanie kopii umów zawartych ze wskazanymi w wezwaniu kontrahentami. Ponownie wezwano Stronę do opisanie stosowanej praktyki oraz procesu dokonywania potrąceń w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w wezwaniu.
- (30) Pismem z 21 listopada 2022 r. Prezes UOKiK wezwał [informacja prawnie chroniona] do uzupełnienia wniosku o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania w przypadku nieprzedłożenia wymaganych dokumentów. Z uwagi na brak odpowiedzi przedsiębiorcy, pomimo prawidłowo

doręzonego wezwania w dniu 23 listopada 2022 r., Prezes UOKiK pozostawił wniosek [informacja prawnie chroniona] bez rozpoznania.

- (31) Pismem z 6 grudnia 2022 r. Strona postępowania przekazała dokumenty potwierdzające spełnienie świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w wezwaniu z 15 listopada 2022 r. oraz kopie żądanych umów handlowych.
- (32) Pismem z 23 grudnia 2022 r. Strona uzupełniła swoją odpowiedź na wezwanie przekazując wyciągi bankowe oraz kopie faktur korygujących. Dodatkowo Strona postępowania wskazała storna dokumentów oraz błędnie zwielokrotnione pozycje w przekazanych tabelach w plikach o nazwie „7270019183_2021_02_10_1” i „7270019183_2021_02_10_2”. Strona postępowania przekazała wyjaśnienia dotyczące rozliczeń z kontrahentami [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona].

Strona postępowania przekazała tabelę, która *„została uzupełniona o terminy płatności wynikające z umowy”*. Ponadto zgodnie z wyjaśnieniami *„wskazanie w przekazanej tabeli różnych terminów płatności wynikających z umowy w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z tego samego dowodu zakupu związane jest z realizacją płatności tej samej faktury w częściach”*.

Strona postępowania podniosła również, że *„większość niespełnionych przez Spółkę lub spełnionych po terminie świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem dotyczyła [informacja prawnie chroniona] i nastąpiła na skutek działania siły wyższej w postaci pandemii COVID, co w ocenie spółki spełnia warunki określone w art. 13v ust. 7 Ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych stanowiące podstawę do odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”*.

- (33) Pismami z 23 stycznia 2023 r. Prezes Urzędu, wezwał do złożenia oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy niżej wymienionych kontrahentów Strony postępowania:

- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];

- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];

(34) Na wezwanie odpowiedziało 10 podmiotów przekazując oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy. [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] nie odpowiedziały na wezwanie.

(35) Pismem z 1 lutego 2023 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę do udzielenia wyjaśnień oraz wskazania właściwych i faktycznych terminów zapłaty wynikających z umowy dla świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w wezwaniu. Ponadto Strona została wezwana do przekazania kopii umowy zawartej z [informacja prawnie chroniona] oraz kopii faktur korygujących dotyczących świadczeń pieniężnych, dla których Strona w Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi” zamieściła adnotacje „[informacja prawnie chroniona]”.

(36) 17 lutego 2023 r. Strona postępowania zapoznała się z aktami sprawy oraz zebrany materiał dowodowy.

(37) Pismem z 21 lutego 2023 r. Strona postępowania udzieliła odpowiedzi na wezwanie. Strona udzieliła wyjaśnień dotyczących spełnienia świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w wezwaniu, a także zweryfikowała i wskazała właściwe terminy zapłaty. Ponadto Strona postępowania wyjaśniła, że *„nie posiada podpisanej umowy z kontrahentem [informacja prawnie chroniona] w roku 2020. Termin zapłaty dla powyższego kontrahenta w roku 2020 wynosił [informacja prawnie chroniona]”*. Dodatkowo Strona postępowania wskazała te świadczenia pieniężne, dla których *„nie było realnej możliwości zachowania terminu płatności z uwagi na fakt, że data wpływu dowodu zakupu faktury była późniejsza aniżeli data wymagalności tej faktury wynikająca z umowy”*. Strona postępowania przekazała również wyjaśnienia oraz dokumenty (w tym kopie faktur korygujących) dotyczące świadczeń pieniężnych opisanych adnotacją „[informacja prawnie chroniona]”.

(38) Pismem z 29 marca 2023 r. Prezes Urzędu działając w oparciu o treść art. 74 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 9 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych poinformował Stronę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie i dokonanych na tej podstawie ustaleniach faktycznych

i prawnych. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu opisał szczegółowo przedstawiony Stronie postępowania zarzut nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poprzez wskazanie świadczeń pieniężnych, które Prezes Urzędu uznał za niespełnione w okresie objętym postępowaniem oraz spełnione po terminie. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu poinformował również Stronę postępowania o jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym - zgodnie z przepisem art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma.

- (39) Pismem z 12 kwietnia 2023 r. Strona postępowania wniosła o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi na przekazane zawiadomienie Prezesa Urzędu z 29 marca 2023 r. o dodatkowe 7 dni, tj. do 24 kwietnia 2023 r.
- (40) Pismem z 14 kwietnia 2023 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na udzielenie odpowiedzi zgodnie z wnioskiem Strony.
- (41) Pismem z 20 kwietnia 2023 r. Strona postępowania ustosunkowała się do zawiadomienia Prezesa UOKiK z 29 marca 2023 r. obejmującego uszczegółowienie postawione Stronie postępowania zarzutu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Strona postępowania nie zgodziła się z częścią stanowiska przedstawionego przez Prezesa UOKiK w zawiadomieniu, jak również zakwestionowała część wyliczeń dokonanych przez Prezesa Urzędu.
- (42) Strona postępowania zakwestionowała stanowisko Prezesa Urzędu w zakresie niezakwalifikowania epidemii COVID-19 jako siły wyższej. Ponownie przytoczyła argumentację, zgodnie z którą *„do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych wynikających z [informacja prawnie chroniona] ze strony spółki Rossmann SDP sp. z o.o. doszło z powodu wystąpienia epidemii SARS-CoV-2. W konsekwencji podkreślenia wymaga fakt, że gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej, to zgodnie z art. 13v ust. 7 u.p.n.o.t.h., Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”*. Według Strony postępowania, epidemia COVID-19 miała wpływ na rentowność sklepów - *„Wiele sklepów, w tym zwłaszcza położonych w centrach handlowych, było drastycznie nierentownych w czasie tzw. pierwszego lockdownu. W okresie objętym niniejszym postępowaniem spółka co prawda miała techniczną możliwość zlecenia płatności, jednakże nie była w stanie przewidzieć dalszego rozwoju wypadków związanych z epidemią SARS-CoV-2 ani przewidzieć, czy dalsze przychody*

umożliwią kontynuowanie działalności gospodarczej”. Ponadto Strona wskazała, że *„gdyby nie pandemia, problemy opisane w poprzednich pismach, jak również zmiany w funkcjonowaniu procesów w tak dużej spółce nie miałyby miejsca, a także nie doszłoby do późniejszej realizacji płatności wynikających z [informacja prawnie chroniona]”*.

- (43) Strona ponownie wskazała, że w czasie epidemii COVID-19 *„od marca 2020 do maja 2020 [informacja prawnie chroniona]”*.
- (44) Strona postępowania złożyła również szczegółowe wyjaśnienia dla poszczególnych pozycji wykazanych w Tabelach Z.1, Z.3a oraz Z.4 dołączonych do zawiadomienia z 29 marca 2023 r., dotyczące *„[informacja prawnie chroniona]”*.
- (45) Strona ponownie opisała stosowany mechanizm dokonywania potrąceń oraz rozliczeń należności i zobowiązań Strony, zgodnie z którym Rossmann SDP sp. z o.o. *„[informacja prawnie chroniona]”*. Na dowód opisanego mechanizmu Strona dołączyła oświadczenia dziewięciu kontrahentów.
- (46) Strona postępowania wskazała ponadto świadczenia pieniężne wynikające z faktur doręczonych przed dokonaniem dostawy towaru. Zgodnie z wyjaśnieniami *„[informacja prawnie chroniona]”*.
- (47) W przekazanej tabeli o nazwie *„Załącznik Tabela Z.1. komentarz dotyczący opóźnionych dat dostaw”* Strona wskazała zaktualizowane terminy zapłaty uwzględniające późniejszą datę dostawy towaru, a także świadczenia pieniężne wynikające z faktur doręczonych po upływie terminu zapłaty.
- (48) Strona postępowania wskazała dwóch kontrahentów - *[informacja prawnie chroniona]* oraz *[informacja prawnie chroniona]*, wobec których opóźniła się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych z uwagi na brak dokumentacji potwierdzających rezydencję podatkową. Zgodnie z wyjaśnieniami *„w przypadku dostawcy [informacja prawnie chroniona] oryginały certyfikatu rezydencji podatkowej oraz oświadczenia beneficjenta rzeczywistego zostały dostarczone do Spółki Rossmann w lipcu 2020 r. Po weryfikacji kraju rezydencji, treści oświadczenia oraz zapisów umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania między Rzeczpospolitą Polską a [informacja prawnie chroniona] - dokonano w dniu 10 lipca 2020 r. zwolnienia płatności bez potrącania podatku u źródła. Zatem w ocenie Spółki nie nastąpiło opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego. W przypadku dostawcy [informacja prawnie chroniona] oryginały certyfikatu rezydencji podatkowej oraz*

oświadczenia beneficjenta rzeczywistego zostały dostarczone do Spółki Rossmann w listopadzie 2020 r. Po weryfikacji kraju rezydencji, treści oświadczenia oraz zapisów umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania między Rzeczpospolitą Polską a [informacja prawnie chroniona] - dokonano w dniu 25 listopada 2020 r. zwolnienia płatności bez potrącania podatku u źródła. Zatem w ocenie Spółki nie nastąpiło opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego”. Zdaniem Strony „brak możliwości dochowania, wymaganej w art. 26 ust 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, należytej staranności po nawiązaniu współpracy z nowymi dostawcami [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] w 2020 r. na dzień zapłaty faktur o numerach: [informacja prawnie chroniona] wystawionej przez [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] wystawionych przez [informacja prawnie chroniona], stanowiło podstawę do wstrzymania się z płatnością do czasu uzyskania aktualnego oryginału certyfikatu rezydencji podatkowej oraz oświadczenia beneficjenta rzeczywistego należności wypłacanych przez Spółkę Rossmann”.

- (49) Strona postępowania wskazała również, które świadczenia pieniężne zostały przez nią spełnione z uwzględnieniem potrąceń umownych w sytuacji „[informacja prawnie chroniona]”, na dowód czego przedłożyła wydruki części ksiąg rachunkowych. Ponadto Strona wskazała również świadczenia pieniężne, których zapłata została wstrzymana z uwagi na fakt, że „[informacja prawnie chroniona]”.
- (50) Dodatkowo Strona postępowania podała zaktualizowane umowne terminy zapłaty dla jedenastu świadczeń pieniężnych, zgodnie z datami widniejącymi na przekazanych kopiach faktur VAT.
- (51) Pismem z 28 kwietnia 2023 r. Strona postępowania przekazała na elektronicznym nośniku danych załączniki do pisma z 20 kwietnia 2023 r. oraz pełnomocnictwo udzielone [informacja prawnie chroniona] do reprezentowania Strony postępowania.

II. Interes publiczny

- (52) Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Stosownie do przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Zatem w związku z faktem, iż na podstawie treści art. 13c ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach

handlowych, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kompetencje te należy powiązać z delegacją wskazaną w treści art. 31 pkt 17 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że Prezes Urzędu wykonuje inne zadania określone w ustawie lub ustawach odrębnych. W ten sposób działania podejmowane w ramach ochrony rynku na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, podejmowane są w interesie publicznym.

- (53) Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiś szerszy krąg uczestników. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań jest niewątpliwie takim zagrożeniem, ponieważ negatywnie wpływa na rozwój gospodarki, przyczyniając się do powstawania zatorów płatniczych.
- (54) Interes publiczny nie jest pojęciem stałym, a jest konkretyzowany w każdej sprawie. Przedmiotem niniejszego postępowania jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę w ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw nieograniczonego kręgu podmiotów - nie tylko tych podejmujących współpracę ze Stroną postępowania, która - w ocenie Prezesa Urzędu - nadmiernie opóźnia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, ale również innych, które ze względu na efekt domina konsekwentnie doświadczają negatywnych skutków tych opóźnień w płatnościach. Takie działanie wywołuje niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, negatywnie wpływając na całe otoczenie gospodarcze, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych - powodując m.in. ograniczenia inwestycji czy redukcje zatrudnienia - przez co opisane działanie, przyczynia się do powstawania tzw. zatorów płatniczych i narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku.
- (55) Z powyższych względów, w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istniały podstawy dla przeprowadzenia analizy zachowań Strony postępowania w świetle zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (56) Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten stoi na stanowisku, dotyczącym wykładni pojęcia interesu publicznego, wskazując, że publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu

a nie jednostki czy też określonej grupy. W treści orzeczenia z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00, Sąd Antymonopolowy stwierdził, że: „(...) Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany, co do swych wymagań. Organ administracji publicznej (a więc także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) powinien, w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji, być rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej. Zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy”.

- (57) Podobnie Sąd Najwyższy w treści orzeczenia z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I KKN 1217/98 stwierdził, że ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest słuzenie interesom publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.

III. Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (58) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.
- (59) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych. W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych⁷.

---

⁷ Dz.U. z 2019 r. poz. 1649 ze zm.

- (60) W treści art. 4 pkt 1 ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Umowy te (transakcje handlowe), posiadają zatem następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi;
  - przedmiotem umów jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
  - stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
  - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (61) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych.
- (62) Dla stwierdzenia czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w toku niniejszego postępowania niezbędne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:
- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
  - nieposiadanie przez Stronę postępowania statusu podmiotu publicznego;
  - zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy, w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością;
  - nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - stosownie do art. 13b Ustawy.

IV. Rossmann Supermarkety Drogerijne Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (63) Adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b Ustawy, są m.in. podmioty wymienione w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi, który w punkcie 1 stanowi, iż przepisy Ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁸.

---

⁸ t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 221, dalej: „ustawa Prawo przedsiębiorców”.

- (64) Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.
- (65) Rossmann SDP sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000048967 (Regon: 470755007, NIP: 7270019183). Strona postępowania prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Rossmann SDP sp. z o.o. jest m.in. sprzedaż detaliczna kosmetyków i artykułów toaletowych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. Kapitał zakładowy Rossmann SDP sp. z o.o. należy w całości do podmiotu prywatnego.

Dowód: Odpis z KRS Strony postępowania z dnia 11 grudnia 2020 [k. 1-4]

- (66) Mając na uwadze powyższe, nie ulega wątpliwości, że Strona niniejszego postępowania, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadząca działalność gospodarczą związaną ze sprzedażą detaliczną kosmetyków i artykułów toaletowych prowadzoną w wyspecjalizowanych sklepach, mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt 1. Tym samym, może być ona adresatem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.
- (67) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania nie jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu⁹, o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony i złożonym przez nią oświadczeniu, uznając je za wiarygodne.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 12 lutego 2021 r. [k. 58-67]

- (68) Jednocześnie, w związku z tym, że kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego, Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.

---

⁹ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 187/70 z 26.6.2014, dalej: „Załącznik nr I do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.”.

Dowód: Odpis z KRS Strony postępowania z 11 grudnia 2020 r. [k. 1-4]

(69) Mając na uwadze powyższe, Strona postępowania może być adresatem decyzji, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy.

V. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę

(70) Prezes Urzędu poddał analizie informacje i dowody dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, wskazanych przez Stronę postępowania w uzupełnionej Tabeli nr 1 przekazanej przez Stronę w plikach o nazwie „7270019183_2021_02_10_1” oraz „7270019183_2021_02_10_2”, załączonych do pisma z 12 lutego 2021 r. (dalej zbiorczo: „Tabela nr 1”) i wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym lub podmiotowym Ustawy lub okresem objętym postępowaniem, a w odniesieniu do pozostałych świadczeń pieniężnych ocenił terminowość ich spełnienia.

1. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe

(71) W pierwszej kolejności, Prezes UOKiK wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych nieobjętych zakresem podmiotowym Ustawy oraz inne świadczenia o charakterze pieniężnym nieobjęte jej zakresem przedmiotowym.

(72) W ten sposób jako niepodlegające weryfikacji w toku postępowania pod kątem ich terminowego spełnienia Prezes Urzędu uznał:

a) świadczenia pieniężne, wynikające z transakcji handlowych, w których kontrahentami Strony postępowania - drugą stroną transakcji handlowych nie były podmioty wymienione w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;

b) świadczenia o charakterze pieniężnym niestanowiące wynagrodzenia za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych, w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(73) Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.1a stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.

(74) Ponadto, na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania w toku postępowania zobowiązania Strony wobec dostawców, wynikające z potrąconych z wynagrodzenia dostawcy kaucji gwarancyjnych, których zwrot miał nastąpić w okresie objętym niniejszym postępowaniem. Kaucja

gwarancyjna, podobnie jak umowa gwarancyjna nie znalazła kompleksowej regulacji kodeksowej, a jedynie została fragmentarycznie unormowana w niektórych aktach prawnych jak chociażby w art. 93 i 102 ustawy Prawo bankowe¹⁰, art. 5 i 8 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych¹¹. Niemniej, w orzecznictwie wypracowane zostały elementy istotne tej umowy. Przede wszystkim przyjmuje się, że umowa kaucji gwarancyjnej jest umową kauzalną i realną, której podstawę stanowi zasada swobody kontraktowej wyrażona w art. 353¹ Kodeksu cywilnego, pozwalająca na zastrzeżenie w umowie zabezpieczenia należytego jej wykonania w postaci zatrzymania części należnego wynagrodzenia. Na mocy tej umowy kaucjodawca przekazuje określoną ilość pieniędzy kaucjodawcy, zaś kaucjodawca może z nich korzystać i jednocześnie zobowiązuje się do ich zwrotu. Umowa ta nosi więc cechy depozytu nieprawidłowego. W ramach tej umowy „*następuje przeniesienie własności przedmiotu kaucji, które jest połączone z władztwem, czyli konieczne jest przeniesienie posiadania rzeczy*”¹². Kaucja gwarancyjna ma także charakter akcesoryjny, jako że jest immanentnie związana ze stosunkiem prawnym, który zabezpiecza. „*Istota kaucji gwarancyjnej [...] sprowadza się do tego, że określona kwota zostaje przekazana uprawnionemu w celu zabezpieczenia wiarygodności. Ustanawiający kaucję jest więc zobowiązany do tego, aby uprawniony z kaucji mógł otrzymać kwotę kaucji, czyli tyle ile przewidziano w umowie o jej ustanowieniu. [...] Skoro istotą gwarancji jest to, aby w majątku uprawnionego znalazła się kwota gwarancji, to zatrzymanie części należnego zobowiązanemu wynagrodzenia jest jednym ze sposobów jej tworzenia. Postrzegając w ten sposób gwarancję zabezpieczającą należyte wykonanie umowy o roboty budowlane, brak podstaw do tego, aby zatrzymanie części wynagrodzenia należnego wykonawcy, który taką gwarancję ustanawia na rzecz zlecającego, traktować w dalszym ciągu, jako wynagrodzenie. Z chwilą zatrzymania części wynagrodzenia stało się ono bowiem kwotą gwarancji, której status prawny jest całkowicie inny od wynagrodzenia za roboty budowlane*”¹³. W rezultacie żądanie zwrotu kwot zatrzymanych na kaucję nie jest tożsame z żądaniem zapłaty wynagrodzenia¹⁴. Skoro zatem kaucja gwarancyjna nie stanowi wynagrodzenia za wykonaną usługę, to nie mamy tu do czynienia ze świadczeniem pieniężnym w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.1b stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.

¹⁰ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2324 ze zm.)

¹¹ Ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 133 ze zm.)

¹² Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2011 r., sygn. akt V CSK 204/10

¹³ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2017 r., sygn. akt V CSK 428/16.

¹⁴ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt I AGa 449/18.

2. Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem

- (75) Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania te świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, które nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. W tym zakresie, Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygania, świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a w tym:
- a) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lipca 2020 r. wyszczególnione w Tabeli W.2a stanowiącej załącznik nr 3 do niniejszej decyzji;
  - b) świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 30 września 2020 r. wyszczególnione w Tabeli W.2b stanowiącej załącznik nr 4 do niniejszej decyzji.
- (76) Prezes Urzędu uznał za wymagalne po okresie objętym postępowaniem świadczenia pieniężne, wobec których Strona przedstawiła [informacja prawnie chroniona]. W piśmie z 12 lutego 2021 r. Strona postępowania wskazała, że z uwagi na obowiązujące ograniczenia wynikające z panującej epidemii COVID-19 [informacja prawnie chroniona]. W piśmie z 2 sierpnia 2022 r. oraz 29 września 2022 r. Strona postępowania wskazała świadczenia pieniężne, które [informacja prawnie chroniona]. Dodatkowo, Strona postępowania przekazała [informacja prawnie chroniona]. Na podstawie przekazanej dokumentacji, dla świadczeń pieniężnych [informacja prawnie chroniona], Prezes Urzędu ustalił terminy zapłaty późniejsze niż te, które Strona postępowania wskazała pierwotnie w Tabeli nr 1 i uznał je za niewymagalne w okresie objętym postępowaniem.

3. Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne przed 1 stycznia 2020 r.

- (77) Poza rozstrzygnięciem w niniejszym postępowaniu pozostają także świadczenia pieniężne, których termin zapłaty przypadął przed 1 stycznia 2020 r. - w świetle art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych. Przywołany przepis stanowi, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych może być stwierdzone także w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., z tym że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustalając wystąpienie takiego nadmiernego opóźniania się, w przypadku takich transakcji handlowych, uwzględnia jedynie te świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po tym dniu. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.3 stanowiącej załącznik nr 5 do niniejszej decyzji.

4. Świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych lub wystawione zostały faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego

(78) Ponadto, na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygnięcia w toku postępowania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych udokumentowanych fakturami VAT, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury pierwotnej lub też Strona dokonała korekt księgowych na pełną wartość świadczenia pieniężnego (storno techniczne). Zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości, błędy w zapisach ksiąg rachunkowych poprawia się albo przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej (ust.1), albo przez wprowadzenie do ksiąg rachunkowych dowodu zawierającego korekty błędnych zapisów (ust.2)¹⁵. W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że w sytuacji sprostowania błędu księgowego do całości kwoty występującej w pierwotnym dowodzie księgowym, należy uznać, że wskazana dokumentacja nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń gospodarczych (tj. nie doszła do skutku transakcja handlowa - nie dostarczono towarów lub nie wykonano usług stanowiących podstawę do żądania spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania i podstawę do wystawienia faktury VAT). Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.4 stanowiącej załącznik nr 6 do niniejszej decyzji.

5. Pozycje zwielokrotnione

(79) W wyniku analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu wyodrębnił z przekazanej przez Stronę Tabeli nr 1 świadczenia pieniężne, które zostały ujęte wielokrotnie. Prezes Urzędu ustalił okoliczności odnoszące się do świadczeń pieniężnych wynikających z unikatowych numerów dowodów zakupu zidentyfikowanych w ewidencji JPK_VAT, z uwzględnieniem okoliczności dotyczących ich spełnienia wynikających z tych wielokrotnych zapisów księgowych, jednak pozycje zwielokrotnione wyłączył z rozstrzygnięcia w zakresie sumy świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.5 stanowiącej załącznik nr 7 do niniejszej decyzji.

6. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie

(80) Na poczet ustalenia czy Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których ustalił, że Strona spełniła je przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie. Świadczenia pieniężne spełnione przez

---

¹⁵ Art. 25 ust. 1 i 2 ustawy o rachunkowości

Stronę w terminie zostały wyszczególnione w Tabeli W.6 stanowiącej załącznik nr 8 do niniejszej decyzji.

- (81) Za spełnione w terminie, Prezes Urzędu uznał ponadto świadczenia pieniężne spełniane na rzecz dostawców Rossmann SDP sp. z o.o. [informacja prawnie chroniona]. W wyniku analizy [informacja prawnie chroniona], dokumentacji otrzymanej od [informacja prawnie chroniona] z oraz kontrahentów Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił, że dostawcy [informacja prawnie chroniona]. Jak wynika z wyjaśnień Strony postępowania „[informacja prawnie chroniona]. Wyjaśnienia Strony postępowania oraz informacje przekazane przez jej kontrahentów oraz [informacja prawnie chroniona], w ocenie Prezesa Urzędu nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności, zatem Prezes Urzędu uznał przedmiotowe świadczenia pieniężne za spełnione w terminie.
- (82) Prezes Urzędu uznał również za spełnione w terminie świadczenia pieniężne wobec kontrahentów: [informacja prawnie chroniona], w związku ze [informacja prawnie chroniona].

7. Świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego

- (83) Prezes Urzędu pominął od rozstrzygnięcia świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, w zakresie ich wymagalności w okresie objętym postępowaniem bądź w zakresie ich terminowego spełnienia. Wypada zauważyć, że postępowanie dowodowe w kodeksie postępowania administracyjnego zostało uregulowane w oparciu o zasadę oficjalności, polegającą na inicjatywie dowodowej organu administracji, który określa kierunek prowadzenia postępowania oraz dowody, jakie są niezbędne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Dlatego też organ zobowiązany jest do podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy), w tym wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego (art. 7 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy), aby na podstawie jego swobodnej oceny stwierdzić, czy zostały udowodnione istotne okoliczności faktyczne sprawy (art. 80 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy). Powyższe obowiązki w pewnym uproszczonym ujęciu można przedstawić łącznie jako powinność dowodzenia, zmierzającą do ustalenia podstawy rozstrzygnięcia zgodnej z prawdą obiektywną. Może jednak dojść do takiej sytuacji, że mimo przeprowadzenia wnikliwego postępowania wyjaśniającego, tj. po podjęciu wszelkich czynności dowodowych niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia sprawy, wciąż pozostają niedające się usunąć

wątpliwości co do stanu faktycznego, w zakresie nałożenia na stronę obowiązku lub odebrania stronie uprawnienia.

- (84) Stosownie zaś do treści art. 81a Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 13q Ustawy, jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony. Zasada rozstrzygania wątpliwości na korzyść strony (*in dubio pro libertate*) jest stosunkowo nową instytucją prawną w postępowaniu administracyjnym, ale znaną w innych dziedzinach prawa, w szczególności w prawie podatkowym oraz prawie karnym (*in dubio pro reo*). Powinna ona mieć zastosowanie, gdy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można przyjąć, że dana okoliczność została jednoznacznie wyjaśniona. Istnienie wątpliwości co do stanu faktycznego powinno być przy tym zobiektywizowane w tym znaczeniu, że powinny być one konkretne i realne¹⁶.
- (85) Prezes Urzędu pominął od rozstrzygania świadczenia pieniężne wynikające z dowodów zakupu o numerach [informacja prawnie chroniona] wystawionych przez [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z wyjaśnieniami Strony postępowania „[informacja prawnie chroniona]. Na dowód powyższych wyjaśnień załączono [informacja prawnie chroniona].
- (86) Prezes UOKiK pominął od rozstrzygania świadczenia pieniężne, które Strona postępowania wskazała oraz udokumentowała, jako [informacja prawnie chroniona], a co do których na podstawie przedłożonych dokumentów i udzielonych wyjaśnień nie można było w sposób niebudzący wątpliwości stwierdzić, że świadczenia te były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.
- (87) Prezes UOKiK pominął również od rozstrzygania świadczenia pieniężne, dla których Strona postępowania wskazała brak zapłaty w terminie z uwagi na [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z wyjaśnieniami Strony postępowania „[informacja prawnie chroniona].
- (88) Od rozstrzygania zostały pominięte również świadczenia pieniężne wynikające z [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z wyjaśnieniami Strony, [informacja prawnie chroniona].

---

¹⁶ Joanna Smarż, „Zasada *in dubio pro libertate* w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego”, *Studia prawnicze*, Zeszyt 4 (212)/2017.

- (89) Prezes UOKiK pominął od rozstrzygnięcia świadczenia pieniężne wynikające z [informacja prawnie chroniona].
- (90) Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.7 stanowiącej załącznik nr 9 do niniejszej decyzji.
- (91) W celu dokonania opisanych powyżej wyłączeń Prezes Urzędu poddał analizie wszystkie informacje i dane dotyczące transakcji handlowych ujętych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 z 12 lutego 2021 r. Zawarte w niej informacje i dane stanowiły punkt wyjścia dla określenia przedmiotu postępowania. Ustalenia w tym zakresie były dokonywane sukcesywnie, w toku całego postępowania, na podstawie wyników analizy materiału dowodowego i ostatecznie przedstawiają się, jak poniżej.

8. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

- (92) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego¹⁷ i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych).
- (93) Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem ww. przepisów stosuje się terminy zapłaty ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 Ustawy, tzn. stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).
- (94) Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku:

---

¹⁷ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1360) dalej: „Kodeks cywilny” lub „k.c.”).

- a) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed 1 stycznia 2020 r.,
- b) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych¹⁸,
- c) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych¹⁹, w których dłużnikiem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca, a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy”.

- (95) Z kolei, zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca²⁰, Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.
- (96) W konsekwencji, dokonując analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu - uwzględniając przepis art. 7 ust. 2a Ustawy określający zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia - ustalił, że w przedmiotowym postępowaniu wystąpiły przypadki, w których umownie ustalone terminy zapłaty świadczeń pieniężnych naruszały maksymalne ustawowe terminy zapłaty. W tych przypadkach, Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub

---

¹⁸ Transakcje symetryczne - transakcje handlowe nie będące transakcjami asymetrycznymi.

¹⁹ Transakcje asymetryczne - transakcje handlowe, w których jedna strona ma status dużego przedsiębiorcy, a druga strona status średniego, małego lub mikroprzedsiębiorcy.

²⁰ Dalej również: „MŚP”.

spełniła po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy²¹.

(97) Ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., wskazującą na naruszenie ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy, Prezes Urzędu uwzględnił zarówno:

- a) świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy),
- b) świadczenia pieniężne spełnione wprawdzie w terminie zapłaty uzgodnionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy.

(98) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy:

- a) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy:
  - w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 30 września 2020 r.,
  - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 30 września 2020 r.,
- b) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy:
  - w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie

---

²¹ Zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy: „Zamiast postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a - stosuje się termin zapłaty 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 albo art. 8 ust. 5 lub art. 9 ust. 2”.

maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. 30 września 2020 r.,

- w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 30 września 2020 r.

9. Weryfikacja materiału dowodowego

- (99) Mając na uwadze wyżej opisane założenia wynikające z przepisów Ustawy, Prezes UOKiK zweryfikował materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.
- (100) Weryfikacja polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranym materiale dowodowym, odnoszących się do poszczególnych świadczeń pieniężnych, w szczególności w zakresie: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty, a także wartości faktycznie spełnionych świadczeń pieniężnych i dat ich spełnienia - informacji uzyskanych od Strony postępowania w zestawieniu z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych, tj. fakturach lub innych dokumentach księgowych, potwierdzeniach przelewu, wydrukach wyciągów bankowych (w strukturze innej niż JPK_WB), wyciągach z ksiąg rachunkowych.
- (101) Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte tabelarycznie w plikach pn. 7270019183_2021_02_10_1” oraz „7270019183_2021_02_10_2”, informacje uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Tabela nr 1”.
- (102) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiada kompletną wiedzę, którą mogła przekazać w formie i strukturze

wskazanej przez Prezesa Urzędu. To z kolei, umożliwiło Prezesowi Urzędu analizę i ocenę tych informacji w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie: dowodów księgowych, umów, a także innych oświadczeń i dokumentów pochodzących zarówno od Strony postępowania jak również jej kontrahentów, czy podmiotów trzecich biorących udział w procesie rozliczeń.

(103) Prezes UOKiK dokonał ustaleń co do istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia Strona była zobowiązana w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej. Obowiązek prowadzenia ewidencji przez Stronę wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o VAT²². Ewidencja ta zawiera w szczególności dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego, korekt podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżającej kwotę podatku należnego, korekt podatku naliczonego, kwoty podatku podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu, a także inne dane służące identyfikacji poszczególnych transakcji, w tym numer, za pomocą którego kontrahent jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

(104) Na mocy art. 82 § 1b Ordynacji podatkowej²³ Strona postępowania była zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 Ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy²⁴. Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (w skrócie JPK_VAT).

---

²² Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 931), dalej: „ustawa o VAT”.

²³ Według stanu prawnego obowiązującego do 1 października 2020 r. Art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 568, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 1086).

²⁴ P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193(a).

- (105) Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, podstawą do przekazywania przez Stronę postępowania za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za każdy miesiąc do urzędu skarbowego dokumentu elektronicznego, który obejmuje deklarację i ewidencję, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT jest art. 109 ust. 3 b ustawy o VAT. Zgodnie z art. 99 ust. 11c ustawy o VAT plik JPK_V7M zawierający zarówno deklarację VAT, jak i ewidencję VAT - jest przesyłany przez podatnika tylko elektronicznie. Zatem wymagane jest by plik JPK_V 7M spełniał prawne wymogi wzoru dokumentu elektronicznego. Konieczne jest, aby dokument ten był zamieszczony w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych na ePUAP. Wzór dokumentu elektronicznego został określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i w zaktualizowanej wersji został umieszczony w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych (CRWDE) na platformie ePUAP (najnowsze wersje plików to JPK_V7M(2), JPK_V7K(2)).
- (106) Stosownie do art. 3 Ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją, ewidencja zakupu JPK_VAT stanowi księgę podatkową i tym samym - w ocenie Prezesa UOKiK - stanowi wiarygodny dowód istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązana była Strona postępowania.
- (107) Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 193a Ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktura na żądanie to m.in. JPK_WB, JPK_KR). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie. Poszczególne struktury logiczne postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zostały opisane w broszurach informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych²⁵. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się z informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14²⁶ oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB(3)²⁷.
- (108) Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji zakupu oraz ewidencji sprzedaży. Na potrzeby prowadzonego postępowania

²⁵ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>

²⁶ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14.

²⁷ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.

Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny dotyczący zobowiązań Strony (opóźniania się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych) w oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.

(109) Ewidencja zakupu VAT w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji (faktury) m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego.

(110) W oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu w JPK_VAT (JPK_VAT_Zakup) oraz informacje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona postępowania zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikał obowiązek spełnienia przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów zakupu - faktur VAT wskazanych w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych w JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń co do wysokości świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona, w ten sposób, że zweryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie zobowiązania Strony postępowania to NIP dostawcy, a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT_Zakup.

(111) Na mocy art. 13g Ustawy Prezes UOKiK jest uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, przesądzają o wiarygodności i mocy dowodowej niniejszego materiału dowodowego. Wskazać należy, iż wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od Strony postępowania) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami, co do ich istnienia oraz wartości wynikającego z nich świadczenia pieniężnego.

(112) Należy mieć także na uwadze, iż ustawa o rachunkowości przewiduje dla operacji zakupu i sprzedaży prowadzenie ksiąg pomocniczych, m.in. w celu prawidłowego rozliczenia zobowiązania podatkowego (art. 17 ust. 1 ustawy o rachunkowości). Rejestry VAT stanowią

księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności i niezaprzeczalności danych w nich zawartych.

(113) Księgi rachunkowe są prowadzone przez Stronę postępowania przy [informacja prawnie chroniona].

Dowód: Polityka rachunkowości na elektronicznym nośniku danych dołączonego do pisma z 12 lutego 2021 r., [k. 58-67].

(114) W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - otrzymanych przez Stronę faktur VAT, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

(115) Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny odnoszący się do świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę postępowania przelewem bankowym na podstawie plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB, stanowiącej jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o przelewach dokonywanych za pomocą rachunku bankowego.

(116) Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. W szczególności zawiera nazwy podmiotów będących stroną operacji, opisy operacji gospodarczych, wartości operacji oraz daty ich dokonania, salda (początkowe i końcowe) środków pieniężnych udokumentowane tym wyciągiem. Niedopuszczalne jest dokonywanie w wyciągu bankowym wymazywania i przeróbek. Bez względu na formę tego dowodu (tradycyjną czy elektroniczną) jest to dowód, który wystawia bank (forma tradycyjna), ewentualnie pochodzi on z systemu finansowo-księgowego banku, dostępnego przez system bankowości elektronicznej (wydruk lub postać elektroniczna JPK_WB²⁸).

---

²⁸ Broszura informacyjna dotycząca struktur JPK_WB.

(117) W tym miejscu wskazać należy, że w odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę przelewem bankowym, za datę spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu przyjął datę obciążenia rachunku bankowego Strony, ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (DataOperacji).

(118) Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w ramach JPK WB obejmują m.in:

- dane identyfikacyjne nadawcy i odbiorcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), NIP lub REGON;
- numer IBAN rachunku, którego dotyczy wyciąg,
- datę i czas obciążenia rachunku nadawcy,
- kwotę i walutę operacji,
- tytuł zlecenia płatniczego,
- saldo rachunku po dokonaniu zlecenia płatniczego.

(119) Ustalenie okoliczności odnoszących się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem bankowym opierało się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych w strukturze JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji, przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przedstawionymi przez Stronę w Tabeli nr 1 wskazującymi na datę zapłaty oraz kwotę transakcji bankowej.

(120) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter stanowią wiarygodne źródło informacji w powyższym zakresie umożliwiające zweryfikowanie wartości i dat spełnienia przelewem świadczeń pieniężnych opisanych przez Stronę w Tabeli nr 1 - w odniesieniu do świadczeń pieniężnych objętych zakresem niniejszego postępowania.

(121) W przypadku rozbieżności między kwotami lub datami przelewu wskazanymi przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 a danymi wynikającymi z JPK_WB, Prezes Urzędu wnioskował w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie tychże świadczeń - potwierdzeń przelewu, wydruków wyciągów bankowych w strukturze innej niż JPK, wyciągów z ksiąg rachunkowych - i w oparciu o te dokumenty, ustalał okoliczności odnoszące się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego).

(122) Pliki JPK_WB stanowią potwierdzenie zapłaty świadczeń pieniężnych dokonanej jedynie przelewem bankowym za pośrednictwem banków krajowych. Z przedstawionych przez

Stronę informacji wynika natomiast, że w odniesieniu do części transakcji handlowych rozliczenia stron zostały dokonane w drodze potrącenia wzajemnych wierzytelności. W związku z tym, w tych przypadkach weryfikacja okoliczności spełnienia świadczeń pieniężnych (data i kwota spełnionego świadczenia pieniężnego) została dokonana w oparciu o inne dowody, aniżeli pliki JPK_WB przedstawione przez Stronę, tj.: wydruki księgowiń poszczególnych transakcji handlowych.

(123) W konsekwencji, Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia stanowiące podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie na następujących dowodach, które z wyżej wskazanych powodów, uznał za wiarygodne:

- (a) Informacjach uzyskanych od Strony postępowania, dotyczących zawieranych transakcji handlowych, przedstawionych w Tabeli nr 1 oraz zawartych w komentarzach do tabel i pismach Strony - w zakresie w jakim były one spójne z resztą materiału dowodowego, w tym z księgami podatkowymi, księgami rachunkowymi oraz dowodami księgowymi;
- (b) Częściach ksiąg podatkowych Strony - informacjach zawartych w ewidencjach podatkowych (w plikach JPK_VAT);
- (c) Częściach ksiąg rachunkowych Strony:
  - wydrukach księgowiń konkretnych transakcji handlowych;
  - plikach JPK_KR;
- (d) Dowodach księgowych:
  - fakturach VAT;
  - wyciągach bankowych w plikach JPK_WB;
  - potwierdzeniach przelewów;
- (e) Dokumentach prywatnych:
  - umowach;
  - korespondencjach elektronicznych.

10. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę lub spełnione przez nią po terminie

(124) Po dokonaniu opisanych wcześniej wyłączeń i weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem zostały spełnione przez Stronę po terminie lub nie zostały

spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, pomimo upływu ich terminu zapłaty (dalej: „zakwestionowane świadczenia pieniężne”).

(125) Zakwestionowane świadczenia pieniężne obejmują świadczenia, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach: złoty (PLN), [informacja prawnie chroniona]. Strona postępowania spełniała zakwestionowane świadczenia pieniężne zarówno w formie zapłaty przelewem bankowym, jak i poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności oraz z uwzględnieniem wystawionych faktur korygujących.

(126) Powyższe uzasadniało wyodrębnienie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych w niżej wyszczególnione tabele opracowane przez Prezesa Urzędu dla celów analitycznych oraz w celu odrębnego omówienia w niniejszej decyzji. Wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne, czyli świadczenia pieniężne niespełnione oraz spełnione po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., składające się na naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych zostały ujęte w niżej opisanych Tabelach Z.1, Z.2, Z.3a, Z.3b, Z.4, Z.5 i Z.6 stanowiących odpowiednio załączniki nr 10, nr 11, nr 12, nr 13, nr 14, nr 15 i nr 16 do niniejszej decyzji.

(127) W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że źródłem danych zawartych w Tabelach Z.1, Z.2, Z.3a, Z.3b, Z.4, Z.5 i Z.6 są informacje, wyjaśnienia i dokumenty pochodzące bezpośrednio od Strony postępowania, przekazane przez nią w toku postępowania każdorazowo na wezwanie Prezesa Urzędu.

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Nr załącznika
Z.1	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	[informacja prawnie chroniona]	10
Z.2	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie obcej	[informacja prawnie chroniona]	11

Z.3a	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata była dokonywana w częściach, a wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	[informacja prawnie chroniona]	12
Z.3b	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata była dokonywana w częściach, a wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR)	[informacja prawnie chroniona]	13
Z.4	Świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione przez Stronę po terminie ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy	[informacja prawnie chroniona]	14
Z.5	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	[informacja prawnie chroniona]	15
Z.6	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR)	[informacja prawnie chroniona]	16

11. Zakwestionowane świadczenia pieniężne

- (128) Poniżej Prezes Urzędu wskazuje ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych oraz powody, dla których uznał je za spełnione po terminie przez Stronę lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem.
- (129) Ustalając terminowość spełniania świadczeń pieniężnych przez Stronę, Prezes Urzędu miał na względzie przepisy ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych²⁹. Zgodnie z art. 20 ust. 1 tej ustawy „*do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r. stosuje się przepisy dotychczasowe*”. Jednocześnie wedle art. 20 ust. 2 ww. ustawy „*nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 może być stwierdzone także w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., z tym że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustalając wystąpienie takiego nadmiernego opóźniania się, w przypadku takich transakcji handlowych, uwzględnia jedynie te świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po tym dniu*”. Na podstawie tego więc przepisu Prezes Urzędu uwzględnił w niniejszym postępowaniu świadczenia pieniężne, co do których Strona zamieściła uwagę „*zamówienie na rok 2020 złożone i podpisane w roku 2019 na warunkach z roku 2019*”. W przypadku tych transakcji handlowych zamówienie zostało złożone w 2019 r. (umowa została zawarta w 2019 r.), natomiast świadczenie pieniężne, do zapłaty którego Strona była zobowiązana stało się wymagalne w 2020 r. i było wymagalne w okresie objętym postępowaniem.
- (130) Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona postępowania wykazała w Tabeli nr 1. Wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne były wymagalne w okresie od 1 lipca do 30 września 2020 r., a zatem w okresie objętym postępowaniem.

Dowód: Tabela nr 1 w plikach pn. „7270019183_2021_02_10_1” oraz „7270019183_2021_02_10_2” dołączonych do pisma Strony z 12 lutego 2021 r. na nośniku danych, [k. 58-67].

Dowód: Kopie umów handlowych z kontrahentami, [k. 679-3484, 3698-4026].

---

²⁹ Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. 2019 poz. 1649)

(131) Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT.

Dowód: Pliki JPK_VAT, [k. 67a].

(132) W przypadku braku możliwości potwierdzenia wartości świadczeń pieniężnych, wynikających z dowodów zakupu nieujętych w tej ewidencji lub ujętych w niepełnej kwocie, Strona postępowania przedłożyła jako dowód kopie faktur oraz pliki JPK_KR. Zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych w uzgodnionym terminie zapłaty zostały potwierdzone w materiale dowodowym, nie budzą zatem wątpliwości.

Dowód: Kopie faktur na elektronicznym nośniku danych, [k.108a, 4099].

Dowód: Pliki JPK_KR [k. 108a].

(133) Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne przedstawione w zamieszczonych powyżej tabelach zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Stronę postępowania i jej kontrahentów. Świadczenie pieniężne zostało w nich zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Umowy te mają zatem charakter odpłatny.

(134) Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne wynikają z umów (transakcji handlowych) posiadających następujące cechy:

- są umowami odpłatnymi;
- przedmiotem świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

(135) Przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym stanowią one „świadczenia pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

(136) Zakwestionowane świadczenia pieniężne nie wynikają z umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania przepisów Ustawy na podstawie art. 3 pkt 2 Ustawy. Z posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji nie wynika również, aby w stosunku do Strony postępowania zostało otwarte postępowanie upadłościowe lub restrukturyzacyjne, co daje podstawę do przyjęcia, że przedmiotowe świadczenia pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniem upadłościowym lub restrukturyzacyjnym, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt 1 Ustawy. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł się na dokumentach oraz wyjaśnieniach Strony złożonych w trakcie prowadzonego postępowania.

(137) Jako terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych (terminy zapłaty określone w umowach), Prezes Urzędu przyjął, co do zasady, daty wskazane przez Stronę postępowania w przedłożonych tabelach w pismach z 12 lutego 2021 r., 23 grudnia 2022 r. oraz 21 lutego 2023 r., o ile znalazły one potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w postępowaniu. W odniesieniu do terminów zapłaty, co do ustalenia których Prezes Urzędu miał wątpliwości, Strona postępowania przedłożyła materiały dowodowe w postaci wyciągów z umów.

Dowód: Tabela nr 1 w plikach pn. „7270019183_2021_02_10_1” oraz „7270019183_2021_02_10_1” dołączonych do pisma Strony z 12 lutego 2021 r., [k.67a].

Dowód: Tabela w pliku pn. „Arkusze Niezgodne terminy” w folderze „Załącznik nr 9” na elektronicznym nośniku danych dołączonym do pisma z 23 grudnia 2022 r. [k.4099].

Dowód: Pismo Strony postępowania z 21 lutego 2023 r. oraz tabela w pliku pn. „Załączniki 1 zerowy termin zapłaty wyjaśnienia” w folderze „Punkt 1” na elektronicznym nośniku danych [k. 4213].

Dowód: Kopie umów z kontrahentami [k. 679-3484, 3698-4026].

(138) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadł na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego.

(139) Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu ustalił, że w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z asymetrycznych transakcji

handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r., w których Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym jej towary lub wykonującym usługi był mikro, mały lub średni przedsiębiorca, wystąpiły sytuacje, w których Strona stosowała terminy zapłaty przekraczające 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem naruszające art. 7 ust. 2a Ustawy.

(140) Punktem wyjścia dla oceny zgodności umownych terminów zapłaty wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 z art. 7 ust. 2a Ustawy, były oświadczenia kontrahentów o posiadanym statusie przedsiębiorcy, przekazane przez Stronę postępowania przy piśmie z 23 grudnia 2022 r.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 23 grudnia 2022 r., oświadczenia załączone na elektronicznym nośniku danych w folderze „Załącznik nr 6” [k. 4027-4099].

(141) W przypadku braku takiej informacji, niezbędne było ustalenie przez Prezesa Urzędu statusu przedsiębiorcy tych kontrahentów Strony, dla których Strona nie wskazała w Tabeli nr 1, że posiadają oni status dużego przedsiębiorcy. W tym celu Prezes Urzędu dokonał ustaleń we własnym zakresie korzystając z ogólnodostępnych baz danych, faktów znanych Prezesowi Urzędu z urzędu oraz pozyskując te informacje bezpośrednio od kontrahentów Strony postępowania.

(142) Prezes Urzędu wykorzystał ogólnodostępną bazę Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP), która zawiera informacje o wdrażanych w Polsce środkach pomocowych, pomocy udzielonej w ramach wdrażanych w Polsce środków pomocowych, wszelkiej pomocy publicznej i pomocy *de minimis* udzielonej danemu beneficjentowi. Zawiera ona w szczególności oświadczenie podmiotu ubiegającego się o pomoc publiczną o wielkości jego przedsiębiorstwa, gdyż zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. f rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc *de minimis* lub *pomoc de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie³⁰, wnioskodawca przedstawia podmiotowi udzielającemu pomocy m.in. oświadczenie dotyczące wielkości swojego przedsiębiorstwa (mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca, średni przedsiębiorca, inny przedsiębiorca). Jak wynika natomiast z art. 11a ust. 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej dane beneficjentów pomocy

---

³⁰ Rozporządzenie z dnia 29 marca 2010 r. (Dz.U. Nr 53, poz. 312)

obejmujące numer identyfikacji podatkowej, nazwę, informacje o siedzibie, wielkość przedsiębiorcy oraz szczegółowe informacje dotyczące udzielonej pomocy, udostępnia się na stronie internetowej Prezesa Urzędu lub ministra właściwego do spraw rolnictwa.

(143) Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia również o informacje wynikające ze sprawozdań finansowych znajdujących się w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). W tym miejscu należy wskazać, iż w zakresie definicji mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy oraz średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) art. 4 pkt 5 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych odsyła do załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, który stanowi, iż do kategorii MŚP należą przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników i których roczny obrót nie przekracza 50 milionów euro, lub roczna suma bilansowa nie przekracza 43 milionów euro. Natomiast zgodnie z art. 4 pkt 6 Ustawy, dużym przedsiębiorcą jest przedsiębiorca niebędący mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą ani średnim przedsiębiorcą. W związku z powyższym, sprawozdania finansowe były badane w zakresie poziomu zatrudnienia oraz danych finansowych dotyczących rocznego obrotu i rocznej sumy bilansowej.

(144) Na podstawie informacji pozyskanych z ogólnodostępnych baz danych KRS i SUDOP, Prezes Urzędu ustalił, że niżej wymienieni kontrahenci Strony posiadają jeden ze statusów: mikro-, mały lub średni przedsiębiorca:

- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];

- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona].

(145) Wobec dwunastu kontrahentów, dla których nie było możliwe ustalenie statusu przedsiębiorcy z wykorzystaniem ogólnodostępnych baz danych, Prezes Urzędu ustalił ich status na podstawie oświadczeń złożonych przez te podmioty w wykonaniu wezwania Prezesa Urzędu i ustalił, że niżej wymienieni kontrahenci Strony posiadają jeden ze statusów: mikro-, mały lub średni przedsiębiorca:

- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona];
- [informacja prawnie chroniona].

(146) W odniesieniu do transakcji handlowych zawartych przez Stronę z kontrahentem [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] w których umowne terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 przekraczały 60 dni liczonych od dnia doręczenia Stronie faktury potwierdzającej dostawę towarów lub wykonanie usług, Prezes Urzędu nie ustalił w sposób obiektywny i bezsporny statusu ww. przedsiębiorców, z uwagi na nieudzielenie przez te podmioty odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu. W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, że w sprawie ustalenia statusu przedsiębiorcy tych

kontrahentów Strony pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego. Stosownie do treści art. 81a Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 13q Ustawy Prezes Urzędu postanowił rozstrzygnąć wątpliwości na korzyść strony i ocenił terminowość spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę na rzecz [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] względem wskazanych w Tabeli nr 1 umownych terminów zapłaty. W konsekwencji, Prezes Urzędu ustalił, że świadczenia pieniężne wynikające z dowodów zakupu: [informacja prawnie chroniona] wobec kontrahenta [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] wobec kontrahenta [informacja prawnie chroniona] zostały spełnione przez Stronę w terminie.

(147) W stosunku do jednego świadczenia pieniężnego wyszczególnionego w Tabeli nr Z.3a w pozycji Lp. 1 oraz wszystkich świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w Tabeli Z.4 wynikających z transakcji handlowych zawartych z przedsiębiorcami należącymi do sektora MŚP, Prezes Urzędu uznał, że stosowane umowne terminy zapłaty naruszały art. 7 ust. 2a Ustawy, gdyż:

- wynikały z transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r.;
- Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym towary lub wykonującym usługi był mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca;
- umowne terminy zapłaty przekraczały 60 dni liczonych od dnia doręczenia Stronie postępowania faktury, potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(148) Wobec powyższego, w stosunku do tych świadczeń pieniężnych i w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, badając terminowość spełniania przez Stronę postępowania tych świadczeń pieniężnych i obliczając długość opóźnienia w ich spełnieniu, Prezes Urzędu zastosował maksymalny termin zapłaty przypadający 60. dnia liczonego od dnia doręczenia Stronie postępowania faktury, potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi - zgodnie z założeniami opisanymi we wcześniejszej treści niniejszego pisma.

(149) Na podstawie wskazanej przez Stronę w Tabeli nr 1 daty wpływu faktury (dowodu zakupu), potwierdzonej jednocześnie w plikach JPK_VAT, Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin

zapłaty, który przypadł w okresie objętym postępowaniem³¹ i obliczył liczbę dni opóźnienia zgodnie z założeniami opisanymi we wcześniejszej treści niniejszego pisma w punkcie V.2.

Dowód: Tabela nr 1 w plikach pn. „7270019183_2021_02_10_1” oraz „7270019183_2021_02_10_1” dołączonych do pisma Strony z 12 lutego 2021 r., [k.67a].

Dowód: Pliki JPK_VAT, [k. 67a].

(150) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB - w zakresie w jakim te informacji były ze sobą spójne.

Dowód: Pliki JPK_WB, [k. 67a].

(151) W zakresie w jakim informacje przekazane przez stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci potwierdzeń przelewu, awiz płatności lub dokumentów kompensat.

Dowód: Potwierdzenia przelewu [k. 3658-3678].

Dowód: Potwierdzenia przelewu oraz awiza płatności w folderze „Załącznik nr 2” na elektronicznym nośniku danych dołączone do pisma 23 grudnia 2022 roku, [k. 4099].

Dowód: Dokumenty kompensat w folderze „Załącznik nr 3” na elektronicznym nośniku danych dołączone do pisma 23 grudnia 2022 roku, [k. 4099].

(152) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług, Strona spełniała świadczenia pieniężne stosując również potrącenia wzajemnych wierzytelności.

(153) Strona postępowania złożyła wyjaśnienia dotyczące mechanizmu dokonywania potrąceń jako formy spełnienia świadczeń pieniężnych. Zgodnie z oświadczeniem Strony „[informacja prawnie chroniona]”.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 12 lutego 2021 r. [k. 58-67].

Dowód: Pismo Strony postępowania z 29 czerwca 2021 r. [k. 94-108].

---

³¹ Z zastrzeżeniem art. 115 k.c.

(154) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, co do których Prezes Urzędu stwierdził, że kwota przelewu bankowego wykonanego na rzecz kontrahenta nie pokrywała całkowitej wartości świadczenia pieniężnego wynikającej z faktury zakupu, Strona przekazała kopie dokumentów księgowych (not obciążeniowych, faktur korygujących), z których wynikało uprawnienie Strony do otrzymania od kontrahenta określonych w tych dokumentach kwot. Jednocześnie, Prezes Urzędu ustalił, że opis przelewu bankowego zawierał zarówno numery faktur zakupu opłacanych przez Stronę jak również numery dokumentów dotyczących należności Strony, które podlegały potrąceniu z kwoty zobowiązania.

Dowód: Kopie faktur korygujących na elektronicznym nośniku danych dołączonym do pisma z 23 grudnia 2022 r. [k. 4099].

Dowód: pliki JPK_WB, [k. 67a].

(155) Zgodnie z treścią art. 498 Kodeksu cywilnego potrącenie polega na umorzeniu dwóch przeciwstawnych sobie wierzytelności. W obrocie gospodarczym, korzystając z zasady swobody umów, strony mogą ustalić inne zasady dokonywania potrąceń niż wynikające z art. 498 Kodeksu cywilnego, tj. dokonywać potrąceń umownych. Co do zasady, warunki rozliczeń dokonywanych z zastosowaniem potrącenia umownego, stanowią przedmiot ustaleń umownych pomiędzy stronami umowy, a zatem wedle zastosowanych rozwiązań/ustaleń zawartych w umowach między stronami należy dokonywać badania terminowości spełniania świadczeń pieniężnych, w aspekcie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(156) Przenosząc powyższe rozważania na kanwę rozpoznawanej sprawy, dokonując ustaleń w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz wyjaśnienia Strony, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona dokonując rozliczeń z kontrahentami stosuje potrącenia umowne. Dokonując oceny terminowego spełniania świadczeń pieniężnych spełnianych w części przez potrącenie, Prezes Urzędu uwzględnił wartości wierzytelności potrącanych w takim zakresie w jakim pomniejszyły one kwotę pozostałą do zapłaty przelewem bankowym, przyjmując jednocześnie wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie wynikającą z faktury zakupu, do zapłaty której Strona była zobowiązana, zweryfikowaną w ewidencji podatkowej w plikach JPK_VAT oraz wskazaną przez Stronę w Tabeli nr 1 datę zapłaty zweryfikowaną w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB lub potwierdzeniach przelewów.

Dowód: Tabela nr 1 w plikach pn. „7270019183_2021_02_10_1” oraz „7270019183_2021_02_10_2” dołączonych do pisma Strony z 12 lutego 2021 r. na nośniku danych, [k. 58-67].

Dowód: Pliki JPK_VAT, [k.67a].

Dowód: Pliki JPK_WB, [k. 67a].

Dowód: Potwierdzenia przelewu [k. 3658-3678].

Dowód: Potwierdzenia przelewu oraz awiza płatności w folderze „Załącznik nr 2” na elektronicznym nośniku danych dołączone do pisma 23 grudnia 2022 roku, [k. 4099].

(157) Tabela Z.3a i Tabela Z.3b zawierają świadczenia pieniężne, których zapłata była dokonywana w częściach. Adnotacja „w terminie” lub „przed okresem” w kolumnie „Liczba dni opóźnienia „n” (wg stanu na 30.09.2020)” odnosi się do tej części świadczenia pieniężnego, która została spełniona przed okresem objętym postępowaniem lub została spełniona w terminie i nie jest uwzględniona przy obliczaniu sumy świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem. Ponadto ustalona przez Prezesa UOKiK wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po umownym terminie zapłaty została pomniejszona o wartość faktur korygujących w przypadku świadczeń pieniężnych [informacja prawnie chroniona].

(158) W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania w ramach Tabeli nr 1 przedstawiła transakcje handlowe, w których dochodziło do zmniejszenia kwoty świadczenia pieniężnego, do zapłaty którego Strona była zobowiązana, w związku z wystawionymi fakturami korygującymi do pierwotnych faktur zakupu. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabelach Z.5 i Z.6.

(159) W obrocie gospodarczym niejednokrotnie dochodzi do pomyłek przy wystawianiu dokumentów księgowych lub wystąpienia innych przyczyn powodujących, że dochodzi do zmiany treści stosunku zobowiązaniowego. Te zdarzenia mają wpływ na ustalenie ostatecznej wartości świadczenia pieniężnego stanowiącego wynagrodzenie za dostarczone towary lub wykonane usługi. Wobec powyższego przy ustalaniu rzeczywistej kwoty świadczeń pieniężnych należnych kontrahentom Strony należało uwzględnić wszelkie okoliczności wskazujące faktyczną, ostateczną kwotę wynagrodzenia wynikającą ze zdarzeń następujących po wystawieniu faktury pierwotnej lub będące wynikiem pomyłki.

(160) W niniejszej sprawie, w ocenie Prezesa Urzędu, okoliczności stanowiące przyczyny wystawienia dokumentów korygujących stanowią klarowne źródło informacji w zakresie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia za dostawę towaru lub świadczenie usług według stanu na ostatni dzień okresu objętego postępowaniem. Strona postępowania w wyjaśnieniach z 23 grudnia 2022 r. wskazała do których pierwotnych faktur zakupu wystawione były faktury korygujące oraz przekazała kopie tych faktur. Wyjaśnienia Strony w tym zakresie okazały się logiczne i spójne, jednocześnie brak było jakichkolwiek podstaw do ich zakwestionowania.

Dowód: Faktury korygujące w folderze „Załącznik nr 4” na elektronicznym nośniku danych dołączone do pisma 23 grudnia 2022 roku, [k. 4099].

(161) Prezes Urzędu rozpatrując wyjaśnienia Strony brał pod uwagę okoliczności stanowiące podstawę dokonania korekty. Przyczyny stanowiące podstawę do obniżenia pierwotnie uzgodnionej kwoty świadczenia pieniężnego (wynikającej z pierwotnej faktury zakupu), dotyczą zwrotu towaru, korekty ceny lub ilości towaru. W tych przypadkach, na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezes Urzędu uznał, iż dokument korygujący pozostaje w ścisłym związku z dokumentem pierwotnym i jednocześnie nie został rozliczony z inną fakturą zakupową, a w oparciu o jego wartość można ustalić ostateczną kwotę świadczenia pieniężnego, do zapłaty której zobowiązana była Strona postępowania.

(162) W odniesieniu do dowodów zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona] wystawionego przez [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] wystawionych przez [informacja prawnie chroniona] Strona postępowania wskazała w przekazanej Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi” - „*Brak certyfikatu rezydencji podatkowej oraz oświadczenia do podatku u źródła WHT*”, co wskazywałoby, że przyczyną opóźnień się w spełnieniu tych świadczeń pieniężnych była konieczność uzupełnienia certyfikatu rezydencji podatkowej. W odniesieniu do powyższego należy wyjaśnić, że przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie wymagają od płatnika posiadania certyfikatu potwierdzającego miejsce zamieszkania/siedziby podatnika w momencie wypłaty należności. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. II FSK 205/12 „z treści powołanych wyżej przepisów wynika zatem tylko tyle, że płatnik jest zobowiązany do posiadania certyfikatu aktualnego na dzień wypłaty należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz w art. 22 ust. 1 u.p.d.o.p. celem zastosowania stawki podatku wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania”. Powyższe stanowisko znalazło również potwierdzenie w wielu

interpretacjach organów podatkowych. W interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 12 września 2018 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4010.221.2018.1.KB, organ zaakceptował stanowisko podatnika, który twierdził, że: „jeżeli w certyfikacie rezydencji nie jest wskazany okres, którego dotyczy, a jedynie wskazana jest data jego wystawienia, certyfikat uwzględniany jest wyłącznie do transakcji mających miejsce przez okres kolejnych dwunastu miesięcy od dnia jego wydania. (...) Jeżeli w certyfikacie rezydencji jest wskazany okres, którego certyfikat dotyczy certyfikat jest uwzględniany wyłącznie w odniesieniu do wypłat ze wskazanego okresu, niezależnie od momentu jego wydania”; w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 23 maja 2018 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.191.2018.1.JC organ zauważył, że: „prawidłowa realizacja obowiązków przez płatnika wymaga uzyskania przez niego od podatnika certyfikatu rezydencji aktualnego na moment dokonywania wypłat na rzecz podatnika. Ustawodawca nie wskazał przy tym, w jakim terminie płatnik powinien wejść w posiadanie tego dokumentu” (podobnie w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 10 sierpnia 2018 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.248.2018.1.KS); Ciągłość powyższej praktyki stosowania prawa podatkowego po 1 stycznia 2019 roku, a więc już po wejściu w życie zmienionych przepisów dotyczących podatku u źródła, zdaje się potwierdzać interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Skarbowej z dnia 19 czerwca 2019 roku sygn. 0112-KDIL3-1.4011.129.2019.1.AMN, a dotycząca zdarzenia przyszłego opisanego we wniosku z 23 maja 2019 roku. Wynika z niej, że warunek udokumentowania miejsca zamieszkania podatnika za pomocą certyfikatu rezydencji w celu zastosowania konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania nie przesądza jednak o tym, że wnioskodawca, jako płatnik, w dniu dokonania wypłaty jest zobowiązany posiadać aktualny certyfikat rezydencji. Płatnik może, w dniu dokonania wypłaty, zastosować stawkę podatku wynikającą z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub zastosować zwolnienie zgodnie z taką umową. Udokumentowanie rezydencji podatkowej może nastąpić zarówno przed, jak i po dokonaniu płatności. Jednakże w razie uzyskania certyfikatu po dokonaniu płatności, taki certyfikat powinien potwierdzać rezydencję podatkową za okres, w którym została dokonana płatność. Wnioskodawca, jako płatnik, może zastosować zwolnienie od podatku bądź stawkę podatku wynikającą z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania przed uzyskaniem takiego certyfikatu, w oparciu o informacje uzyskane od podatnika bądź na podstawie uzyskanego wcześniej certyfikatu rezydencji i potwierdzenia przez podatnika, że dane w nim zawarte nie uległy zmianie. Nie zwalnia to jednak płatnika z obowiązku późniejszego uzyskania certyfikatu rezydencji dotyczącego okresu, w którym dokonana została ta wypłata. Powyższe oznacza, że katalog

okoliczności uprawniających płatnika do zwolnienia płatności nie jest zamknięty, zaś wystarczającym asumptem do zastosowania takiej czynności jest już zapewnienie ze strony podatnika o posiadaniu właściwego certyfikatu rezydencji („informacje uzyskane od podatnika”). Natomiast w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 26 kwietnia 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.11.2021.3.JC organ uznał za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy, iż *„w świetle art. 26 ust. 1 ustawy o CIT w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 201 r., Wnioskodawca może zastosować zwolnienie przewidziane w ustawie o CIT albo postanowieniach właściwych UPO i zaniechać poboru podatku u źródła, bądź zastosować preferencyjną stawkę podatku u źródła w sytuacji, gdy uzyska od zagranicznego odbiorcy płatności certyfikat rezydencji - obejmujący swoim okresem ważności datę płatności - po dokonaniu tej płatności”*. W konsekwencji, należy zauważyć, że ustawodawca wskazuje jedynie zasady ustalania okresu ważności certyfikatu rezydencji, natomiast nie wprowadził obowiązku posiadania przez płatnika certyfikatu rezydencji odbiorcy płatności przed lub na moment dokonania wypłaty. Powyższe stanowisko było również prezentowane w doktrynie prawa podatkowego. Jak wskazał J. Sekita: *„W obecnym stanie prawnym bezsporne jest to, że płatnik nie musi dysponować certyfikatem na dzień dokonania wypłaty. Istotne jest, aby na dzień postępowania podatkowego (innych czynności procesowych) mógł wykazać za pomocą certyfikatu (również wydanego po wypłacie), iż w dniu wypłaty podatnik posiadał rezydencję podatkową w określonym państwie. Jeżeli płatnik dysponuje certyfikatem wydanym wcześniej - wskazującym okres jego obowiązywania - może powoływać się na ten dokument w stosunku do wypłat dokonywanych w okresie obowiązywania wskazanym w certyfikacie. Jeżeli natomiast płatnik dysponuje certyfikatem wydanym przed dokonaniem wypłaty i niewskazującym okresu jego obowiązywania zaświadczeniem (np. potwierdzającym rezydencję na dzień wydania), może powoływać się na ten dokument w stosunku do wypłat dokonywanych w okresie 12 miesięcy od dnia wydania certyfikatu”*³². Mając na uwadze powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu, nieotrzymanie od kontrahenta certyfikatu rezydencji do dnia terminu zapłaty nie stanowi podstawy do wstrzymania się z płatnością.

---

³²J. Sekita, Rozliczanie podatku u źródła, Wolters Kluwer Polska, 2017 r., rozdział 2.6: Moment uzyskania oraz okres ważności certyfikatu rezydencji.

do *Zawiadomienia z dnia 29 marca 2023 roku*”. Z uwagi na fakt, iż Strona postępowania nie uprawdopodobniła umownego odroczenia terminu zapłaty za wskazane świadczenia pieniężne, w ocenie Prezesa Urzędu odroczenie terminu zapłaty nie miało miejsca. Wobec powyższego, niedokonanie przez Stronę płatności na rzecz kontrahenta w pierwotnie ustalonym terminie zapłaty należało w okolicznościach niniejszej sprawy uznać za niespełnienie przez Stronę świadczenia pieniężnego wymagalnego w okresie objętym postępowaniem.

- (167) Strona postępowania w punkcie II.2 wskazała, że *„warunkiem rozpoczęcia biegu terminu płatności wskazującego określoną ilość dni jest dostarczenie pełnowartościowego towaru do magazynu spółki, zgodnego z zamówieniem złożonym przez spółkę zarówno pod względem ilościowym jak i cenowym”*. Strona postępowania przekazała tabelę o nazwie *„Załącznik - Tabela Z.1 komentarz dotyczący opóźnionych terminów dostaw”* modyfikującą umowny termin zapłaty z uwagi na doręczenie faktury przed faktyczną dostawą towaru.
- (168) W tym miejscu należy wskazać, że jako terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych (terminy zapłaty określone w umowach), Prezes Urzędu przyjął, daty wskazane przez Stronę postępowania w przedłożonych tabelach w pismach z 12 lutego 2021 r., 23 grudnia 2022 r. oraz 21 lutego 2023 r.
- (169) W tym zakresie Prezes Urzędu postanowił uznać za wiarygodne i przekonujące wyjaśnienia Strony wskazujące późniejsze terminy zapłaty świadczeń pieniężnych za dostawy towaru zrealizowane po wystawieniu faktury VAT. Mając na uwadze powyższe, modyfikacja terminu zapłaty spowodowała, że dla części świadczeń pieniężnych wskazanych pierwotnie w Tabelach Z.1 oraz Z.2 załączonych do *Zawiadomienia z 29 marca 2023 r.* uległa zmniejszeniu liczba dni opóźnienia, a niektóre świadczenia pieniężne zostały ustalone jako spełnione w terminie i zaprezentowane w Tabeli W.6 niniejszej decyzji.
- (170) Strona postępowania w punkcie II.5 oraz II.8 wskazała szereg świadczeń pieniężnych, które Prezes Urzędu w *Zawiadomieniu z 29 marca 2023 r.* uznał za spełnione po umownym terminie zapłaty, a w ocenie Strony zostały spełnione w terminie. Zgodnie z twierdzeniem Strony *„[informacja prawnie chroniona]”*.
- (171) Prezes Urzędu postanowił przyjąć argumentację Strony w zakresie rozliczenia świadczeń pieniężnych w przypadku *[informacja prawnie chroniona]*.

- (172) Zgodnie z treścią art. 498 Kodeksu cywilnego potrącenie polega na umorzeniu dwóch przeciwstawnych sobie wierzytelności. Aby potrącenie mogło zostać skutecznie dokonane, spełnione muszą zostać następujące przesłanki: wierzytelności muszą być wzajemne i jednorodnizajowe; wierzytelność przedstawiana do potrącenia (aktywna) musi być wymagalna; wierzytelność potrącana (pasywna) musi być zaskarżalna. W zakresie przesłanki wymagalności, zgodnie z przeważającymi poglądami doktryny i orzecznictwa, odnosi się ona jedynie do wierzytelności przysługującej wierzycielowi składającemu oświadczenie woli o potrąceniu, tzw. wierzycielowi aktywnemu. Wierzytelność przysługująca drugiemu z wierzycieli tzw. pasywnemu, nie musi być tym samym wymagalna.
- (173) W obrocie gospodarczym, korzystając z zasady swobody umów, strony mogą ustalać inne zasady dokonywania potrąceń niż wynikające z art. 498 Kodeksu cywilnego, tj. dokonywać potrąceń umownych (kompensat). Przy tej formie rozliczeń nie jest w ogóle wymagana przesłanka wymagalności wierzytelności, ani jednorodności. Przedmiot potrącenia umownego mogą stanowić nie tylko wierzytelności niewymagalne, lecz nawet przyszłe. Przy potrąceniu umownym dopuszczalne jest również odejście od zasad wzajemności i tożsamości podmiotowej, możliwe są bowiem wielostronne umowy kompensacyjne. Dopuszczalne jest także określenie przez strony daty skuteczności potrącenia, tzn. czy działa ono wstecz, czy też skuteczne jest od dnia zawarcia porozumienia w przedmiocie potrącenia między stronami. Potrącenie umowne jest swego rodzaju umową stron nieuregulowaną przepisami ustaw (nienazwaną), ewentualnie szczególnym rodzajem umowy, której celem jest modyfikacja sposobu wykonania istniejącego zobowiązania. Typowe dla potrąceń umownych jest to, że skoro obydwaj wierzyciele wykazują aktywność w zakresie rozliczenia zobowiązań i należności, następuje cofnięcie daty faktycznej zapłaty do terminu zapłaty każdej z wierzytelności wzajemnych.
- (174) Prezes Urzędu stwierdził, że w przypadku tych świadczeń pieniężnych, następuje cofnięcie terminu faktycznej zapłaty do terminu zapłaty każdej z wierzytelności wzajemnych. Poczynione powyżej ustalenia były korzystne dla Strony, bowiem skutkują cofnięciem daty spełnienia świadczenia pieniężnego w odniesieniu do dat zapłaty wskazanych przez Stronę w ramach Tabeli nr 1.
- (175) Wyjątkiem od powyższego są świadczenia pieniężne, które Strona była zobowiązana spełnić na rzecz kontrahenta [informacja prawnie chroniona], wynikające z dowodów zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z wyjaśnieniami Strony

postępowania „[informacja prawnie chroniona]” oraz wynosiło [informacja prawnie chroniona], jednakże jak wynika z przedstawionych wycinków z ksiąg rachunkowych, [informacja prawnie chroniona]. Tym samym Prezes Urzędu uznał powyższe świadczenia pieniężne jako spełnione po umownym terminie zapłaty.

(176) Prezes Urzędu nie zgadza się ze stanowiskiem Strony postępowania, zgodnie z którym [informacja prawnie chroniona]. Zdaniem Prezesa Urzędu, w okolicznościach niniejszej sprawy, umowne wstrzymanie płatności (stanowiące w istocie wstrzymanie biegu terminu zapłaty, a zatem prowadzące do umownego wydłużenia pierwotnie uzgodnionego terminu zapłaty) mogłoby być skuteczne na gruncie Ustawy, jeżeli: stanowiłoby zdarzenie przyszłe i pewne, znajdowałoby podstawy w treści łączącej strony umowy, a także zaistniałyby okoliczności faktyczne, z którymi umowa łączy skutek w postaci wstrzymania płatności przez okres w niej wskazany. Wstrzymania te nie mogłyby przy tym naruszać przepisów Ustawy ograniczających zakres swobody kontraktowej stron w zakresie uzgadniania terminów zapłaty, w tym m.in. art. 8a Ustawy, zgodnie z którym strony transakcji handlowej nie mogą ustalać daty doręczenia faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. Nadto, w przypadku gdy wstrzymanie to dotyczy transakcji asymetrycznych, w których wierzycielami są podmioty posiadające status MŚP, a transakcje zostały zawarte po 1 stycznia 2020 r., w wyniku wstrzymania płatności nie może dojść do naruszenia maksymalnego terminu zapłaty, o którym mowa w art. 7a Ustawy, czyli terminu 60 dni od daty doręczenia rachunku lub faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi. Strona postępowania nie przedstawiła postanowień umów handlowych stanowiących o możliwości wstrzymania biegu terminu zapłaty, a ponadto niejednokrotnie Strona postępowania [informacja prawnie chroniona], o czym wskazuje w piśmie z 20 kwietnia 2023 r.

(177) W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, że w poniższych przypadkach nie było podstaw do wstrzymania płatności, a świadczenia pieniężne wynikające z dowodów zakupu o numerach wskazanych poniżej nie zostały spełnione w terminie:

- Kontrahent [informacja prawnie chroniona], dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona], dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona], dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].

- Kontrahent [informacja prawnie chroniona], dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona] - wszystkie dowody zakupu wskazane w piśmie z 20 kwietnia 2023 r.
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona], dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona], dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].

(178) Dodatkowo odnosząc się do świadczeń pieniężnych, wobec których Strona postępowania wskazała „*faktura otrzymana z opóźnieniem*” wskazać należy co następuje. Zdaniem Prezesa Urzędu, otrzymanie przez Stronę zamówionych towarów czy też wykonanie na rzecz Strony zamówionych usług, nakłada na Stronę obowiązek wywiązania się z zawartej transakcji handlowej, tj. do spełnienia świadczenia pieniężnego w ustalonym terminie. Należy podkreślić, że faktura nie jest elementem stosunku zobowiązaniowego, w tym umowy sprzedaży, a ma ona przede wszystkim znaczenie dla wykonania obowiązków podatkowych i powinna być następstwem wcześniej zawartej umowy, ale umowy nie może zastępować. W przypadku gdy pomiędzy stronami nie została zawarta pisemna umowa, faktura może stanowić dowód na okoliczność istnienia stosunku zobowiązaniowego. Nie jest jednak dowodem, który jednoznacznie przesądza o istnieniu roszczenia, a jedynie prywatnym oświadczeniem osoby, której podpis widnieje na dokumencie.³³ Co do zasady, ewentualne uchybienia normom prawa podatkowego nie wpływają na skuteczność i ważność umowy sprzedaży oraz nie modyfikują obowiązków stron umowy, co potwierdza również orzecznictwo cywilne i administracyjne³⁴. Nie negując wspomnianego wyżej dowodowego znaczenia faktury, stwierdzić należy, że brak lub opóźnienie doręczenia dokumentu księgowego, jakim jest faktura, nie zwalnia dłużnika z obowiązku dokonania w ustalonym terminie zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi. Niewywiązanie się przez sprzedającego z obowiązku wystawienia faktury może natomiast skutkować powstaniem po jego stronie odpowiedzialności za wywołaną tym szkodę polegającą na niemożności odliczenia podatku VAT. W ocenie Prezesa Urzędu powyższe znajduje zastosowanie szczególnie w profesjonalnym obrocie handlowym (a za taki należy uznać

³³ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2015 r. sygn. akt V CSK 312/14

³⁴ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach V Wydział Cywilny z dnia 20 kwietnia 2016 r. V ACa 701/15, Wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 maja 2015 r. X GC 831/14, Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 17 kwietnia 2007 I SA/Go 160/06.

transakcje handlowe w rozumieniu Ustawy) w którym dłużnik - stosownie do brzmienia art. 355 § 1 Kodeksu cywilnego - obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Zgodnie z art. 355 § 2 Kodeksu cywilnego należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Oznacza to, że nieotrzymanie faktury nie wyklucza konieczności spełnienia świadczenia pieniężnego w sytuacji, w której druga strona transakcji handlowej prawidłowo wykonała swoje zobowiązanie - w omawianych przypadkach o charakterze niepieniężnym.

(179) Przepisy kodeksu cywilnego regulujące *essentialia negotii* poszczególnych umów (w tym także przepisy dotyczące umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług) nie wprowadzają jako przedmiotowo istotnego składnika treści czynności prawnej obowiązku doręczenia kontrahentowi faktury VAT.

(180) Podsumowując tę część rozważań, należy podkreślić, że wystawienie faktury VAT stanowi realizację przez sprzedawcę obowiązku publicznoprawnego, wynikającego z ustaw podatkowych. Dłużnik - odbiorca świadczenia niepieniężnego - zobowiązany jest do zapłaty wynagrodzenia za dostarczenie towaru lub wykonanie usługi niezależnie od wystawienia faktury VAT. Jej wystawienie, poza realizacją obowiązków publicznoprawnych, stanowi potwierdzenie zawartej umowy i przypomnienie o zapłacie. Obowiązek zapłaty wynagrodzenia wynika z zawartej wcześniej umowy - pisemnej lub ustnej, nie zaś z faktu wystawienia faktury VAT. Strony mogą jednakże powiązać termin zapłaty z faktem doręczenia faktury VAT. Jednak, w tych przypadkach nie dojdzie do sytuacji, w której uzgodniony termin zapłaty upływa przed doręczeniem faktury VAT.

(181) Wskazać również należy, że taka płatność (wykonana na podstawie faktury doręczonej już po upływie terminu zapłaty) może zostać mimo to uznana za opóźnioną. Nawet jeśli kontrahenci nie kwestionują takiej płatności jako opóźnionej, to nie oznacza, iż w rzeczywistości taka ona nie jest. Kontrahenci bowiem często i z różnych powodów decydują się na odstąpienie od egzekwowania powstałych z mocy prawa skutków opóźnienia w płatności, czyli dochodzenia od kontrahenta należnych im odsetek za opóźnienie (np. z uwagi na niską kwotę tych odsetek, niewielkie opóźnienie w płatności, chęć pozostania w dobrych relacjach gospodarczych z kontrahentem), co jednak nie oznacza, że płatność nie była opóźniona i obowiązek zapłaty odsetek nie powstał. Jeśli więc Strona postępowania otrzymała towar/została wykonana na jej rzecz usługa i nie otrzymała ona faktury, to jako profesjonalista wykonujący swoją działalność gospodarczą

z należytą starannością, powinna zwrócić się do kontrahenta o niezwłoczne doręczenie faktury czy też o przekazanie informacji dotyczącej rachunku bankowego, na który należy dokonać zapłaty albo chociażby o przekazanie informacji o dacie wystawienia faktury, w celu należytego spełnienia obowiązku wynikającego z umowy, tj. zapłaty wynagrodzenia na rzecz kontrahenta. Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że Strona postępowania, jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, powinna była wykazać się większą przezornością i przewidzieć ewentualne negatywne konsekwencje takich zdarzeń.

(182) W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, że w poniższych przypadkach nie było podstaw do wstrzymania płatności, a świadczenia pieniężne nie zostały spełnione w terminie:

- Kontrahent [informacja prawnie chroniona] dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona] dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona] dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona] dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona] dowód zakupu o numerze [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona] dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona] dowód zakupu o numerze [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona] dowód zakupu o numerze [informacja prawnie chroniona].
- Kontrahent [informacja prawnie chroniona] dowody zakupu o numerach: [informacja prawnie chroniona].

(183) Prezes Urzędu podzielił stanowisko Strony postępowania odnośnie świadczeń pieniężnych wynikających z dowodów zakupu o numerach:

- [informacja prawnie chroniona] poprzez zmniejszenie wartości świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie;
- [informacja prawnie chroniona] poprzez zmianę umownych terminów zapłaty zgodnie z przekazanymi wyjaśnieniami oraz kopiami faktur VAT.

13. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.

(184) Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. wyniosła:

- w Tabeli Z.1 - [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.2 - [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.3a - [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.3b - [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.4 - [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.5 - [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.6 - [informacja prawnie chroniona].

(185) Prezes UOKiK ustalił wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnionych po terminie, po przeliczeniu na złote wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy. Ustalenia w zakresie przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, obrazują Tabele Z.2, Z.3b i Z.6.

(186) Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.,
- na dzień 28 lutego 2020 r. świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,

- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.,
- na dzień 31 sierpnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 września 2020 r. do 30 września 2020 r.

(187) Dokonanie przewalutowań w oparciu o powyższe zasady uzasadnione jest brzmieniem Ustawy obowiązującym do 7 grudnia 2022 roku w związku z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych³⁵, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Odwołując się do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy czy też do weryfikacji przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

---

³⁵ Dz.U. z 2022 r. poz. 2414, dalej również: „Ustawa nowelizująca”.

(188) W odniesieniu do kwestii przewalutowania należności wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(189) W konsekwencji, Prezes Urzędu ustalił, że w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Rossmann SDP sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi wyniosła [informacja prawnie chroniona], a zatem przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

(190) Biorąc pod uwagę opisane w niniejszym piśmie, wyniki postępowania dowodowego, w ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zachodzą kumulatywnie wszystkie przesłanki dla stwierdzenia, że Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., tj.:

- Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
- Strona nie posiada statusu podmiotu publicznego,
- Strona zawierała transakcje handlowe (umowy) w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością,
- suma świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie 3 kolejnych miesięcy przekroczyła 5 000 000 zł.

(191) W związku z powyższym w niniejszej sprawie należało stwierdzić, że w okresie objętym postępowaniem - stanowiącym lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. - Strona postępowania naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnieniu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

VI. Administracyjna kara pieniężna oraz przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary

(192) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy³⁶. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam akt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

(193) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

(194) Jednocześnie w art. 13v ust. 6-8³⁷ ustawodawca przewidział przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej - odpowiedzialność ta nie ma zatem charakteru absolutnego.

---

³⁶ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepiolo-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

³⁷ W brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej. Wszelkie odniesienia w niniejszej decyzji do treści art. 13v ust. 6 lub ust. 7 lub ust. 8 Ustawy, dotyczą wymienionych przepisów w brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej, do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

1. Brak przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy

(195) Zgodnie z brzmieniem art. 13v ust. 6 Ustawy „Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z ust. 2 obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem”.

(196) Prezes Urzędu pismem z 18 grudnia 2020 r. - wezwał Stronę postępowania do wskazania czy w okresie objętym postępowaniem wystąpiły wobec Strony okoliczności opisane w art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 Ustawy. W odniesieniu do okoliczności opisanych w art. 13v ust. 6 Ustawy Strona pominęła milczeniem skierowane do niej wezwanie w tym zakresie, co nakazuje przyjąć, że w realiach niniejszej sprawy nie wystąpiła ta przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary.

2. Brak przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy

(197) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy, „w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”.

(198) Pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu.³⁸ Przy czym w orzecznictwie polskich sądów dominuje zapatrywanie opowiadające się za koncepcją obiektywną siły wyższej, zgodnie z którą do zdarzeń objętych kategorią siły wyższej zalicza się zdarzenia zewnętrzne w stosunku do przedsiębiorstwa. Ponadto zwykle dodaje się, że działanie siły wyższej musi być nieuchronne - czyli niemożliwe do zapobieżenia oraz nadzwyczajne - czyli niemożliwe do przewidzenia.³⁹ Wymienione cechy musi wykazywać samo to zjawisko, które jest oceniane jako działanie siły wyższej. Samo w sobie musi być więc ono nadzwyczajne

---

³⁸ Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732.

³⁹ Por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 1936 r., C II 2086/36, Zb. Urz. OSN 1937/4/158, z dnia 9 kwietnia 1952 r., C 962/51, OSNCK 1954/1/2, z dnia 7 lutego 1953 r., I C 60/53, OSNCK 1954/2/35, z dnia 30 kwietnia 1960 r., I CR 54/62, OSNC 1963/12/262, z dnia 26 sierpnia 1992 r., I PRN 36/92, OSNC 1993/7-8/138, z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 78/96, z dnia 24 listopada 2000 r., III CZP 37/00, OSNC 2001/4/56, z dnia 16 stycznia 2002 r., IV CKN 629/00, z dnia 4 września 2004 r., IV CKN 420/01. Podobnie NSA np. w wyroku z dnia 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Legalis nr 1087299.

i w konsekwencji nieuchronne oraz w danym układzie stosunków niemożliwe do przewidzenia, czyli innymi słowy „przemodne”. Należy je zaś uznać za takie, jeżeli ze względu na tkwiącą w nim moc oddziaływania nie było przed nim, a ściślej - przed jego skutkami, żadnej obrony. W orzecznictwie podnosi się, że przy ocenie, czy mamy do czynienia z siłą wyższą należy brać pod uwagę także element subiektywny - tzn. to, czy zainteresowana osoba mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. Ta okoliczność podlega ocenie *ad casum*.

(199) Należy zauważyć, że podstawowe koncepcje teoretyczne siły wyższej zostały rozwinięte na tle prawa zobowiązań przy jej rozważaniu jako przyczyny usprawiedliwiającej niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania⁴⁰. W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (podobnie jak na inne okoliczności eksculpacyjne) może się strona zatem powoływać tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, niewykonaniem zobowiązania.⁴¹

(200) Analizowany przepis art. 13 ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia kary administracyjnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia tej sankcji, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia.

(201) Pismem z 12 lutego 2021 r. Strona postępowania podniosła, że „[informacja prawnie chroniona] z powodu siły wyższej - pandemii covid-19, Rossmann SDP sp. z o.o. nawet nie zbliżyłaby się do progów kwotowych określonych jako nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu ustawy”. Ponadto Strona wskazała, że „znakomita większość niespełnionych przez Spółkę lub spełnionych po terminie świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem dotyczyła [informacja prawnie chroniona]

---

⁴⁰ Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43.

⁴¹ Tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 września 1971 r., II CR 388/71, OSNCP 1972/3/58. Rozważania SN dotyczą wprawdzie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, ale pozostają aktualne w analizowanej sytuacji.

i nastąpiła na skutek działania siły wyższej w postaci pandemii COVID, co w ocenie Spółki spełnia warunki określone w art. 13v ust. 7 jak również ust. 8 Ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych”.

(202) Jednocześnie Strona wskazała, że *„firma Rossmann została potraktowana w sposób szczególny, ponieważ nasze sklepy znalazły się w nielicznym gronie podmiotów, których działalność nie została objęta zakazem handlu detalicznego w obiektach handlowych o powierzchni większej niż 2000 m²”,* jednakże *„zakazy i ograniczenia dotknęły jednak mocno naszą Spółkę. Na skutek apeli o pozostanie w domu, zakazu przemieszczania się, wielu Polaków przestało w ogóle robić zakupy”.* Dodatkowo Strona postępowania wskazała, że w okresie epidemii COVID-19 *„[informacja prawnie chroniona]”.*

(203) W piśmie z 20 kwietnia 2023 r. zawierającym ustosunkowanie się do zawiadomienia Prezesa UOKiK z 29 marca 2023 r. oraz uszczegółowienia postawionego Stronie zarzutu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Strona postępowania nie zgodziła się ze stanowiskiem Prezesa Urzędu dotyczącego nie zakwalifikowania wybuchu epidemii COVID-19, jako działalności siły wyższej. Zgodnie z twierdzeniem Strony *„Okoliczność, że epidemia SARS-CoV-2 trwała kilka miesięcy nie zmienia faktu, że stanowiła ona zdarzenie nadzwyczajne, któremu nie można było zapobiec. W literaturze zgodnie wskazuje się, że immanentną cechą siły wyższej jest jej gwałtowność, której nie można odeprzeć, jednakże jest sporne, czy siła wyższa musi też cechować się nieprzewidywalnością. Rossmann SDP sp. z o.o. zwraca uwagę, że aż do czerwca 2020 roku na obszarze całej Polski obowiązywały bardzo daleko idące restrykcje, niespotykane nigdy wcześniej w czasach społecznej gospodarki rynkowej, a także w lipcu, sierpniu i wrześniu 2020 roku życie społeczno-gospodarcze naznaczone było restrykcjami oraz zjawiskami związanymi z epidemią SARS-CoV-2. (...) Dodatkowo, spółka Rossmann SDP sp. z o.o. zmuszona była również zamykać niektóre ze sklepów, w tym przede wszystkim te znajdujące się w galeriach handlowych”.*

(204) Dodatkowo Strona podkreśliła, że *„w niniejszym postępowaniu do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych wynikających z [informacja prawnie chroniona] ze strony spółki Rossmann SDP sp. z o.o. doszło z powodu wystąpienia epidemii SARS-CoV-2. W konsekwencji podkreślenia wymaga fakt, że gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej, to zgodnie z art. 13v ust. 7 u.p.n.o.t.h., Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”.*

- (205) Strona postępowania ponownie wskazała, że „[informacja prawnie chroniona]”.
- (206) Ponadto zgodnie z argumentacją Strony postępowania *„gdyby nie pandemia, problemy opisane w poprzednich pismach, jak również zmiany w funkcjonowaniu procesów w tak dużej spółce nie miałyby miejsca, a także nie doszłoby do późniejszej realizacji płatności [informacja prawnie chroniona]”*.
- (207) Prezes Urzędu wskazuje, że już 11 marca 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia ogłosiła pandemię wirusa SARS-CoV-2. Skoro już w drugiej połowie marca 2020 r. faktem notoryjnym było to, że wspomniana epidemia wystąpiła, to trudno mówić o tym, że - z perspektywy okresu objętego postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. - zjawisko to było niemożliwe do przewidzenia. Przeciwnie, stan ten, w kontekście okresu objętego postępowaniem objęty został wiedzą i świadomością Strony, co wyklucza możliwość zakwalifikowania tego zdarzenia zarówno jako nagłego, jak i niemożliwego do przewidzenia. Gdyby przyjąć założenie, że działanie siły wyższej, na skutek której doszło do nadmiernego opóźnienia się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych wystąpiło już w marcu 2020 r., to w okresie objętym postępowaniem - lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. - zjawisko to nie miało już cechy nadzwyczajności, tj. niemożliwości jego przewidzenia i zapobieżenia jego skutkom, gdyż Strona miała wystarczająco dużo czasu na dostosowanie swojej działalności do nowych realiów rynkowych.
- (208) Opisana przez Stronę okoliczność, która w jej ocenie wskazuje na wpływ siły wyższej w postaci pandemii Covid-19 na nieterminowe spełnianie przez Stronę świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem wiąże się ze spadkiem obrotów w sklepach znajdujących się w galeriach handlowych oraz wysokimi kosztami ponoszonymi z tytułu czynszów najmu.
- (209) Nie sposób zgodzić się z argumentacją Strony, zgodnie z którą *„znakomita większość niespełnionych przez Spółkę lub spełnionych po terminie świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem dotyczyła [informacja prawnie chroniona] i wystąpiła na skutek działania siły wyższej”*. W tym miejscu należy wskazać, że ustalona w niniejszym postępowaniu suma wartości wszystkich świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Rossmann SDP sp. z o.o. wyniosła [informacja prawnie chroniona] złotych, natomiast suma wartości świadczeń pieniężnych wynikających z [informacja prawnie chroniona], niespełnionych oraz spełnionych po umownym terminie wynosi [informacja prawnie chroniona] złotych. Ponadto Prezes Urzędu nie zakwalifikował

jako spełnionych po umownym terminie, tych świadczeń pieniężnych, wynikających z [informacja prawnie chroniona] z powodu wybuchu epidemii COVID-19.

- (210) Zdaniem Prezesa Urzędu, spadek obrotu oraz wysokie koszty najmu - nawet jeśli wystąpiły w okresie epidemii - nie zawsze muszą stanowić przejaw działania siły wyższej w rozumieniu przepisu art. 13v ust. 7 Ustawy. Zgodnie z tym przepisem siła wyższa musi być bowiem przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a zatem powinna decydująco wpływać na brak możliwości terminowego spełniania świadczeń pieniężnych. Tym samym, przywołane przez Stronę okoliczności nie stanowią zdarzeń nieprzewidywalnych, nadzwyczajnych, których skutkom nie można zapobiec w toku prowadzonej działalności. Przeciwnie - są to zdarzenia mieszczące się w pojęciu ryzyka przedsiębiorcy, które - w ramach należytej staranności - powinien uwzględniać.
- (211) W ocenie Prezesa Urzędu sama pandemia jako taka nie może w każdym przypadku stanowić siły wyższej usprawiedliwiającej niewykonanie świadczenia pieniężnego, stan ten bowiem dotyczy wszystkich przedsiębiorców. Dopiero wynikające z niego konkretne zdarzenia (np. zamknięcie zakładu pracy/choroba epidemiczna załogi/kwarantanna) i ich skutki mogą stanowić siłę wyższą dla konkretnego podmiotu, o ile spełnione są dalsze przesłanki. Przyjęcie poglądu przeciwnego oznaczałoby powszechną zgodę na niedotrzymywanie umów i akceptację każdego opóźnienia w okresie pandemii. Podważałoby to pewność obrotu gospodarczego i przyczyniałoby się do pogłębiania negatywnych zjawisk w gospodarce, w tym zatorów płatniczych. Przede wszystkim zaś ciężar tego zjawiska spoczywałby ostatecznie na najstabszych ekonomicznie podmiotach, zajmujących dalsze miejsca w łańcuchach dostaw, które w okresie pandemii miałyby nie otrzymać zapłaty w terminie.
- (212) Zdaniem Prezesa Urzędu, niemożność terminowego spełniania świadczeń pieniężnych nie jest typowym następstwem samej pandemii COVID-19 jako takiej. W przeciwnym razie podmioty występujące w obrocie mogłyby zawsze powoływać się na tą okoliczność usprawiedliwiając swe opóźnienia i w końcowym efekcie negatywne skutki tych zachowań poniosłyby najstabsze ekonomicznie podmioty, co byłoby sprzeczne z celem Ustawy wyrażającym się w zapewnieniu kultury terminowych płatności.
- (213) Co więcej, stan epidemii trwał niezmiennie od marca 2020 roku do maja 2022 roku i pomimo występujących w tym czasie kolejnych „fal epidemii” spowodowanych okresowymi spadkami i wzrostami liczby zachorowań, Strona w trakcie tego okresu

prowadziła działalność gospodarczą i odbierała towar od swoich dostawców, za który zobowiązana była zapłacić w terminie wynagrodzenia na ich rzecz. W stosunku do znakomitej większości zakwestionowanych świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem, Strona otrzymała towary lub usługi będące podstawą wystawienia faktur, po ogłoszeniu stanu pandemii w Polsce. Od ogłoszenia stanu pandemii Strona miała czas na przystosowanie się do ewentualnej, zmienionej sytuacji gospodarczej, np. poprzez zmianę kalendarza dostaw czy treści łączących ją umów - czego nie uczyniła. Tym samym uznać należy, że Strona postępowania dokonywała zakupów ze świadomością stosunków i relacji gospodarczych w warunkach Covid-19 - co oznacza, że z punktu widzenia świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, objętych niniejszym postępowaniem - pandemia była Stronie znana w momencie zakupu czy poszczególnych dostaw towarów, i tym samym pandemia nie była już dla niej zdarzeniem nagłym i niespodziewanym. Nadto, należy podkreślić, że Strona działająca w obrocie jako profesjonalny przedsiębiorca winna dołożyć należytej staranności wymaganej w stosunkach gospodarczych i tak kształtować warunki umowne w transakcjach handlowych, wewnętrzne procesy rozliczeń z kontrahentami oraz organizować pracę, aby terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań.

(214) Niezależnie od powyższego, wypada zauważyć, że Strona jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego powinna wykazać się większą przezornością i przewidzieć wszelkie negatywne konsekwencje [informacja prawnie chroniona]. Wstrzymanie spełnienia świadczenia pieniężnego [informacja prawnie chroniona] mieściło się w podjętym ryzyku gospodarczym niespełnienia świadczenia pieniężnego i nie mogło w ocenie Prezesa Urzędu stanowić uzasadnionego powodu dla wstrzymania spełnienia świadczeń pieniężnych. Podkreślić należy, że uprawnienie do wstrzymania się jednej ze stron ze spełnieniem swojego świadczenia została przewidziana w Kodeksie cywilnym jedynie w enumeratywnych przypadkach (np. art. 488, art. 490) i wśród nich nie ma [informacja prawnie chroniona].

(215) Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu takie zdarzenia jak: spadek obrotów oraz spadek rentowności sklepów znajdujących się w galeriach handlowych, co do zasady nie stanowią zdarzeń nieprzewidywalnych, nadzwyczajnych, których skutkom nie można zapobiec w toku prowadzonej działalności. Przeciwnie - są to zdarzenia mieszczące się w pojęciu ryzyka przedsiębiorcy, które może i powinien on przewidzieć oraz przed którymi może i powinien się zabezpieczyć, poprzez odpowiednie zarządzanie tym ryzykiem, np. dywersyfikację prowadzonej działalności, odpowiednie zarządzanie ryzykiem

kontraktowym, czy też płynnością finansową, a także adaptację do zmieniających się warunków rynkowych.

- (216) Należy również mieć na względzie, że „zakwestionowane świadczenia pieniężne”, wykazane w Tabelach Z.1, Z.2, Z.3a, Z.3b, Z.4, Z.5 oraz Z.6 zostały zastrzeżone jako ekwiwalent w zamian za spełnienie świadczeń niepieniężnych, które Strona postępowania już otrzymała od swoich kontrahentów, tzn. te, które już wpłynęły do jej majątku. Tym bardziej niezasadne jest wykorzystywanie okoliczności przedstawionych przez Stronę postępowania dla usprawiedliwienia niespełnienia lub nieterminowego spełnienia uzgodnionego przez strony transakcji handlowej wzajemnego świadczenia pieniężnego.
- (217) Zdaniem Prezesa Urzędu w analizowanym stanie faktycznym nie można przyjąć, aby przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania było zjawisko siły wyższej, a zatem nie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.
- (218) Strona nie wykazała zaistnienia konkretnego zdarzenia, wynikającego z pandemii, które w jej jednostkowym przypadku stanowiłoby trudną do przewyżczenia przeszkodę w spełnianiu skonkretyzowanych świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, stanowiącą przyczynę nadmiernego opóźniania się w spełnianiu tych świadczeń (adekwatny związek przyczynowy). Nie można bowiem zatem wykluczyć, że pandemia pozostawała jedynie w korelacji (zależności statystycznej zmiennych losowych) z niespełnieniem świadczenia pieniężnego w terminie, a nie w związku przyczynowo - skutkowym z tym zjawiskiem, tj. gdy w konkretnym układzie sytuacyjnym świadczenie nie zostałoby spełnione niezależnie od wystąpienia pandemii. Zupełnie błędne byłoby w takiej sytuacji przyjmowanie, że zmienna nawet silnie skorelowana z inną jest jej skutkiem. W tym wypadku mamy jedynie do czynienia ze współwystępowaniem zjawisk, a nie związkiem przyczynowym.
- (219) Zdaniem Prezesa Urzędu siła wyższa w kontekście stanu pandemii COVID-19 związanej z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 mogłaby być rozważana w przypadku takich zdarzeń jak np. decyzja inspektora sanitarnego o kwarantannie wszystkich pracowników biura, powodująca brak dostępu przez uprawnionych do systemu płatniczego pozwalającego na dokonanie przelewów, w celu spełnienia świadczeń pieniężnych w terminie, czy też decyzja o zamknięciu zakładu pracy i brak dostępu do systemów księgowych - które to okoliczności mogłyby stanowić trudną do przewyżczenia przeszkodę

w spełnianiu świadczeń pieniężnych (np. dlatego, że wymagałoby to złamania zakazów administracyjnych). Ubocznie wskazać należy, że podnoszone przez Stronę trudności w okresie objętym restrykcjami sanitarnymi, a powodujące spadek obrotów, nie stanowiły przeszkody dla rozwinięcia działalności gospodarczej i lokowania kapitału inwestycyjnego, o czym świadczą tak wyeksponowane przez zarząd Rossmann SDP sp. z o.o. okoliczności jak: otwarcie w 2020 roku 92 nowych sklepów stacjonarnych od czasu ogłoszenia pandemii, wprowadzenie 4000 nowych produktów, wdrożenie drogerii internetowej, aplikacji RossmannGO.

Dowód: Sprawozdanie zarządu z działalności za 2020 rok

(220) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w sprawie zachodzi przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej określona w art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Brak przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy

(221) Zgodnie z art. 13v ust. 8 Ustawy, „w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie. Określając przesłankę, od której zależy zastosowanie uznania administracyjnego ustawodawca posłużył się zatem pojęciem niedookreślonym „uzasadnionego przypadku”, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo.

(222) Przedmiotowy przepis jest przejawem „uznania administracyjnego”, umożliwiającego organowi administracyjnemu elastyczne kształtowanie treści skutku prawnego⁴². Jak trafnie wskazuje P. Przybysz, „uznanie administracyjne polega na możliwości wyboru konsekwencji prawnych przy ustalonym stanie faktycznym. Granice swobody organu wynikają z normy prawa, swoboda ta może polegać na tym, że: 1) organ może wydać decyzję pozytywną lub negatywną; 2) organ może ukształtować treść rozstrzygnięcia w granicach wynikających z normy prawa”⁴³. Przyjąć zatem należy, że to wyłącznie do organu należy ocena, czy konkretne okoliczności, będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej.

---

⁴² Zob. Wyrok NSA z 21 maja 2001 r., II Sa/Kr 541/01, niepubl.

⁴³ P. Przybysz, Instytucje prawa administracyjnego, LEX/el. 2020.

- (223) W ocenie Prezesa Urzędu takim obiektywnie słusznym przypadkiem może być, np. ustalenie, że nałożenie kary byłoby sprzeczne z jej funkcjami. Z kolei „uzasadniony przypadek” nie będzie zachodził dopóty, dopóki, interes społeczny w nałożeniu kary przeważa nad słusznym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Wskazać jednak należy, że zawsze decydują o tym indywidualne okoliczności konkretnego przypadku. Wynika to chociażby z faktu, że nawet podobne zachowania przedsiębiorców mogą w różny sposób wpływać na stan konkurencji na rynku⁴⁴.
- (224) Również w literaturze przedmiotu wskazuje się, że art. 13v ust. 8 Ustawy mógłby mieć zastosowanie w sytuacji, w której wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcjami kary i celami Ustawy, np. doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów⁴⁵.
- (225) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)⁴⁶. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.
- (226) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej⁴⁷. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie

⁴⁴ Por. C. Banasiński, *Dyskrecjonalność w prawie antymonopolowym*, Warszawa 2015 s. 429.

⁴⁵ Por. A. Jakubowski, *Komentarz do art. 13 (w:) K. Osajda (red.), Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Komentarz wyd. 4*, Legalis/el. 2021.

⁴⁶ Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

⁴⁷ R. Stankiewicz, *Komentarz do art. 189B (w:) R. Hausner, Kodeks Postępowania Administracyjnego Komentarz. Wydanie 7*, Legalis/el. 2021.

albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków⁴⁸.

(227) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, zdecydowano się na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. W ten sposób ma powstać realny mechanizm wymuszający (w obawie przed sankcją) dokonywanie płatności w terminie. Niewątpliwie celem Ustawy jest w perspektywie poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

(228) Mając na uwadze powyższe, pojęcie „uzasadnionego przypadku” w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być interpretowane z uwzględnieniem całego kontekstu normatywnego tego przepisu, jak również przez pryzmat celów Ustawy i funkcji kary. A zatem dokonując jego wykładni należy wziąć pod uwagę:

- a) istotę deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej;
- b) konstrukcję kary - która jest sumą kar jednostkowych za każdy dzień opóźnienia, w czym wyraża się jej proporcjonalność w stosunku do skali naruszenia zakazu;
- c) obligatoryjność kary, której wymierzenie - wobec treści art. 13v ust. 1 zd. 1 Ustawy - jest zasadą w prowadzonych postępowaniach;
- d) przypadki obligujące do odstąpienia od wymierzenia kary uregulowane w: art. 13v ust. 7 Ustawy - jeżeli przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych było działanie siły wyższej i w art. 13v ust. 6 Ustawy - jeżeli podmiot dopuszczający się naruszenia sam był „ofiara zatorów płatniczych”;
- e) zakres uznania administracyjnego w przypadku spełnienia przesłanki „uzasadnionego przypadku”, w tym wybór konsekwencji prawnych pomiędzy odstąpieniem od wymierzenia kary albo nieodstępowaniem od jej wymierzenia, bez możliwości częściowego odstąpienia od wymierzenia kary lub jej miarkowania.

---

⁴⁸ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

- (229) Biorąc pod uwagę wybór konsekwencji prawnych „uzasadniony przypadek”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy, musi być na tyle istotny, że nie wchodzi w grę miarkowanie kary lub jej obniżenie lecz odstąpienie od wymierzenia całej kary albo nieodstępowanie od jej wymierzenia. Chodzi więc o sytuację, w której wymierzenie kary jest w ogóle nieuzasadnione. W ocenie Prezesa Urzędu może ona zachodzić wówczas, gdy w okolicznościach danego przypadku kara miałaby nie osiągnąć swych funkcji prewencyjnych (wychowawczych) lub represyjnych z uwzględnieniem celu Ustawy, którym jest zapobieganie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce, zapobieganie kredytowania się kosztem wierzycieli i wprowadzenie kultury terminowych płatności.
- (230) Oceniając, czy w sprawie zachodzi przesłanka „uzasadnionego przypadku” do odstąpienia od wymierzenia kary należy mieć na względzie, że odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego ma charakter zobiektywizowany. Zachowaniem nagannym jest samo opóźnienie, bez względu na stopień winy, czy obiektywne trudności w spełnieniu świadczenia, o ile nie mają one charakteru siły wyższej (art. 13v ust. 7 Ustawy). Dodatkowo, zdaniem ustawodawcy, kara nie jest zasadna również w sytuacji, gdy sam sprawca jest ofiarą zatorów, chociaż zachowanie jego również w tym przypadku jest oceniane nagannie, bowiem odstępując od wymierzenia kary Prezes Urzędu dokonuje pouczenia (art. 13 v ust. 6 Ustawy).
- (231) Odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego jest ukształtowana podobnie do ogólnych zasad odpowiedzialności za spełnienie po terminie świadczenia pieniężnego i roszczenia odsetkowego. Kara naliczana jest za każde jednostkowe świadczenie, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a nie zostało spełnione w terminie. O wysokości kary decyduje długość opóźnienia i wysokość odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wysokość kary nawiązuje zatem swym charakterem do wynagrodzenia za korzystanie z kapitału, a zatem do wartości kredytu, którego udzielenie zostało wymuszone na wierzycielu poprzez nieterminową zapłatę świadczenia pieniężnego. Jest to zarazem wyraz proporcjonalności kary do skali naruszenia zakazu. W takiej konstrukcji kary realizuje się również jej funkcja prewencyjna wynikająca z celów Ustawy - zapobieganie zatorom płatniczym poprzez zniechęcenie dłużników do nieuprawnionego korzystania z kapitału wierzycieli w wyniku naruszania umownych terminów zapłaty lub stosowania zbyt długich terminów zapłaty, w szczególności w celu regulowania w ten sposób własnej płynności finansowej.

(232) Należy też mieć na uwadze, że w przypadku ustalenia istnienia nadmiernego opóźnienia się w spełnianiu świadczeń pieniężnych zasadą jest wymierzenie kary. Koresponduje to z faktem, że istotą tego deliktu jest stan opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych, a zatem stan, w którym - zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności kontraktowej - świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w terminie, bez względu na przyczynę opóźnienia - chyba że wchodzi w grę przeszkoda w postaci siły wyższej. Dlatego też odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być instytucją wyjątkową i stosowaną w sytuacjach nadzwyczajnych. Podobne stanowisko zajął NSA w wyroku z dnia 26 września 2002 r. (III SA 659/01)⁴⁹ w odniesieniu do wykładni pojęć niedookreślonych „ważny interes podatnika” oraz „interes publiczny” jako przesłanek umorzenia zaległości podatkowej na podstawie art. 67 §1 Ordynacji podatkowej, stwierdzając, że skoro umorzenie zaległości podatkowej jest sytuacją nadzwyczajną, a zasadą powinno być płacenie podatków, to tym samym przypadki odpowiadające użytym pojęciom niedookreślonym powinny posiadać tę samą cechę. Nie mogą ich stanowić tylko niepowodzenia w działalności gospodarczej, brak wiedzy i nieznanomość przepisów prawa u podatnika, lecz tylko takie czynniki, które są niezależne od jego sposobu postępowania, a więc takie, na które nie miał on wpływu.

(233) Biorąc pod uwagę powyższe, „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary powinien wiązać się z zaistnieniem okoliczności niezależnych od Strony, nadzwyczajnych lub niezależnych od jej postępowania, w obliczu których wymierzenie jej kary będzie nieuzasadnione. Kara nie spełni bowiem swoich funkcji prewencyjnych lub represyjnych. Bez wątpliwości nie może tu zatem chodzić o problemy organizacyjne Strony, które stały się przyczyną opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych i doprowadziły do popełnienia deliktu administracyjnego. Sprzeciwiałoby się to bowiem opisanemu powyżej kontekstowi normatywnemu art. 13v ust. 8 Ustawy, a także celom Ustawy.

(234) Ustalenie zakresu pojęcia „uzasadnionego przypadku” powinno być również dokonywane z poszanowaniem zasady równości wobec prawa. Zgodnie z konstytucyjnymi zasadami równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji, wyrażonymi w art. 32 Konstytucji RP, wszystkie podmioty są równe wobec prawa i mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Zakaz dyskryminacji w procesie stosowania prawa oznacza zakaz nieuzasadnionego, nie znajdującego oparcia w normach prawnych, różnego kształtowania sytuacji prawnej podobnych podmiotów prawa. Dyskryminacja oznacza nierówne

---

⁴⁹ Wyrok wraz z glosą M. Jaśkowskiej, OSP 2003/9/112.

traktowanie podobnych podmiotów prawa w indywidualnych przypadkach, gdy zróżnicowanie to nie znajduje uzasadnienia w normach prawnych⁵⁰. Chodzi tu zarówno o pogorszenie sytuacji prawnej określonej grupy podmiotów, jak i o polepszenie sytuacji określonej grupy podmiotów (uprzywilejowanie) kosztem innych grup⁵¹. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego zasady te odnosi się nie tylko do osób fizycznych, ale także osób prawnych i wszelkich innych podmiotów konstytucyjnych praw i wolności⁵².

(235) Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, rozważając, czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu wziął pod uwagę powołane przez Stronę okoliczności i całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego i ocenił je z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy.

(236) W piśmie z 12 lutego 2021 r. Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy wskazując, że *„znakomita większość niespełnionych przez Spółkę lub spełnionych po terminie świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem dotyczyła [informacja prawnie chroniona] i nastąpiła na skutek działania siły wyższej w postaci pandemii COVID, co w ocenie Spółki spełnia warunki określone w art. 13v ust. 7 jak również ust. 8 (wystąpienie uzasadnionych przypadków) Ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych”*.

(237) W odniesieniu do wpływu pandemii Covid-19 na nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, okoliczność ta została przez Prezesa Urzędu poddana ocenie we wcześniejszej części uzasadnienia decyzji w punkcie VI.2. W tym zakresie Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko i stwierdza, że przedstawiona przez Stronę okoliczność związana z wpływem pandemii Covid-19 na działalność Strony nie stanowi również uzasadnionego przypadku mogącego być przesłanką odstąpienia od wymierzenia kary.

(238) Nie ulega wątpliwości, że decyzja o odstąpieniu od wymierzenia kary na podstawie przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy jest decyzją wydaną w ramach uznania

---

⁵⁰ Wyrok TK z 15.7.2010 r., sygn. akt K 63/07, OTK-A 2010, Nr 6, poz. 60

⁵¹ Uzasadnienie orzeczenia TK z 9.3.1988 r., sygn. akt U 7/87, OTK 1988, Nr 1, poz. 1.

⁵² Wyrok TK z 18.4.2000 r. sygn. akt K 23/99, OTK 2000, Nr 3, poz. 89.

administracyjnego. Świadczy o tym chociażby użycie sformułowania „może”. Do organu należy zatem wybór konsekwencji prawnej.

(239) Jednak zastosowanie uznania administracyjnego, czyli wybór konsekwencji prawnej, uzależnione jest od spełnienia ustawowej przesłanki wskazanej w hipotezie normy prawnej - czyli zaistnienia „uzasadnionego przypadku”. Ustawodawca posłużył się tutaj pojęciem niedookreślonym, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo. Biorąc pod uwagę ukształtowaną linią orzecznictwa, zwłaszcza w zakresie stosowania przez organy administracji przepisów dotyczących ulg i zwolnień w ramach uznania administracyjnego - należy przyjąć, że dopiero po wystąpieniu przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary, organ administracyjny ma możliwość wyboru konsekwencji prawnej stanu faktycznego, albowiem dopiero wtedy działa w granicach uznania administracyjnego. Dopiero zatem spełnienie przesłanki określonej w normie prawnej powoduje, że organ przechodzi do etapu decyzyjnego - rozstrzygnięcia w ramach uznania. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny - sferę pojęć niedookreślonych należałoby odróżnić od sfery uznania administracyjnego. Pierwsza podlega pełnej wykładni w procesie interpretacji prawa, druga zaś dotyczy wyboru konsekwencji zaistnienia normy prawnej w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego.

(240) W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu ustalił, że nie zachodzi „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary, a zatem stwierdził brak przesłanek do dokonania rozstrzygnięcia w ramach uznania administracyjnego. Ustalenia Prezesa dotyczą zatem sfery wykładni pojęcia „uzasadnionego przypadku”, nie zaś sfery uznania administracyjnego.

(241) Dokonując ustaleń w tym zakresie Prezes Urzędu wziął przy tym pod uwagę cały kontekst normatywny przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy oraz cele i funkcje Ustawy, a także całokształt okoliczności niniejszej sprawy, w tym wszystkie okoliczności podniesione przez Stronę.

4. Rozpatrzenie stanowiska Strony w sprawie postawionego zarzutu

(242) W piśmie z 20 kwietnia 2023 r., stanowiącym odpowiedź Strony na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 29 marca 2023 r. o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, Strona podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, a także przedstawione we wcześniejszych pismach wnioski o odstąpienie przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 i 8 Ustawy, odnosząc się

jednocześnie do stanowiska Prezesa Urzędu zaprezentowanego w tym zakresie w piśmie z 29 marca 2023 r.

- (243) Prezentując swoje stanowisko, Strona powołała się na wpływ siły wyższej w postaci pandemii Covid-19 na opóźnianie się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Strona postępowania ponownie przytoczyła swoją dotychczasową argumentację uzasadniającą - w jej ocenie - odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 i ust. 8 Ustawy, wskazując na tożsame okoliczności, opisane przez Stronę szczegółowo w piśmie z 12 lutego 2021 r.
- (244) Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Strony i opisanymi przez nią okolicznościami, należy zauważyć, że dotyczą one kwestii, które zostały przez Prezesa Urzędu poddane ocenie i szczegółowo opisane w punkcie VI.2 niniejszej decyzji. W tym zakresie Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko i stwierdza, że podniesione przez Stronę okoliczności nie dowodzą wpływu siły wyższej na nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

5. Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy⁵³

- (245) Stosownie do treści art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.
- (246) Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. Wysokość jednostkowej kary, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest obliczana według wzoru:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

---

⁵³ Zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej.

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

(247) Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjmie ustaloną w toku postępowania liczbę dni opóźnienia każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego w niniejszym piśmie przelicznika kursu walut w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych.

(248) Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych „OU”, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wynoszą 16,75% w stosunku rocznym⁵⁴.

(249) W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary „JKP” za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach od Z.1 do Z.6 i obliczył sumę jednostkowych kar w każdej z tabel:

- w Tabeli Z.1 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.2 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.3a suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.3b suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.4 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.5 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.6 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona].

(250) Suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wynosi 1 211 333,44 złotych.

---

⁵⁴ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 21 grudnia 2022 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. 2022 r. poz. 838).

- (251) Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także dokonane wyliczenia w zakresie sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę, w konsekwencji stanowiące o nadmiernym opóźnieniu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, Prezes Urzędu nałożył na Rossmann SDP sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 211 333,44 złotych i orzekł jak w punkcie I.2 sentencji decyzji.
- (252) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
- (253) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- (254) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa UOKiK niniejszą decyzją, Rossmann Supermarkety Drogerijne Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

6. Brak przesłanki obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy

- (255) Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.
- (256) Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne, tj. te, za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu zamierza obliczyć jednostkowe kary, nie zostały przez Stronę postępowania spełnione przed 16 grudnia 2020 r. Jednocześnie, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie potwierdza, aby w terminie 14 dni od dnia doręczenia Stronie postępowania postanowienia o wszczęciu postępowania, Strona

spełniła ww. świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych.

(257) Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie miał podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

VII. Koszty postępowania

(258) Art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

(259) Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

(260) Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

(261) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(262) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 509,20 złotych.

(263) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 509,20 złotych i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji.

(264) Ww. kwotę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

VIII. Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁵⁵ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji⁵⁶. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji⁵⁷.
2. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji⁵⁸.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu⁵⁹.
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
  - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁶⁰.

---

⁵⁵ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy

⁵⁶ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

⁵⁷ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

⁵⁸ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 329 ze zm.), dalej: „p.p.s.a.”

⁵⁹ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

⁶⁰ Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 221 poz. 2193)

5. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁶¹.
6. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13 h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:
  - 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁶²;
  - 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa UOKiK w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
  - 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa UOKiK, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁶³;
  - 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a⁶⁴;
  - 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
  - 6) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł⁶⁵;
  - 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.
7. Stosownie do treści art. 13x ustawy:
  - 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
  - 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;

---

⁶¹ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

⁶² Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

⁶³ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁶⁴ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁶⁵ Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

IX. Wykaz załączników do decyzji⁶⁶

Załącznik nr 1 - Tabela W.1a - Wyłączenia przedmiotowe i podmiotowe - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 2 - Tabela W.1b - Kaucje gwarancyjne - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 3 - Tabela W.2a - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 4 - Tabela W.2b - Świadczenia pieniężne wymagalne po okresie objętym postępowaniem - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 5 - Tabela W.3 - Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne przed 1 stycznia 2020 r. - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 6 - Tabela W.4 - Świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych lub wystawione zostały faktury korygujące na pełną wartość - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 7 - Tabela W.5 - Pozycje zwielokrotnione - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 8 - Tabela W.6 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 9 - Tabela W.7 - Świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 10 - Tabela Z.1 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN) - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 11 - Tabela Z.2 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja prawnie chroniona] - [informacja prawnie chroniona]

---

⁶⁶ Na podstawie art. 1 pkt 13 w zw. z art. 3 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2414).

Załącznik nr 12 - Tabela Z.3a - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata była dokonywana w częściach, a wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 13 - Tabela Z.3b - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata była dokonywana w częściach, a wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 14 - Tabela Z.4 - Świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione przez Stronę po terminie ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 15 - Tabela Z.5 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN) - [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 16 - Tabela Z.6 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja prawnie chroniona] - [informacja prawnie chroniona]

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Marlena Boba
Zastępca Dyrektora
Departamentu Postępowania
w Sprawach Zatorów Płatniczych*

Otrzymuje:

1. [informacja prawnie chroniona]
2. a/a.